

Y170

MAGAZINE

Al 170 jaar 'in beweging'!

Inhoud

[Klik hier >>](#)

pag. 4

VRIJWILLIGER in beeld

Wim Willems: We hebben hele mooie uitdagingen staan voor de komende jaren.

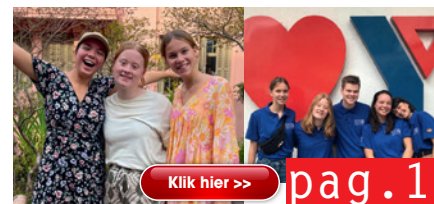

[Klik hier >>](#)

pag. 10

VRIJWILLIGER in beeld

Henk Korpershoek: Binnen de YMCA kan je enorm veel leren.

[Klik hier >>](#)

pag. 16

VRIJWILLIGERS in beeld

Maud, Ylva en Nyncke: Met onze ervaring bijdragen op internationaal vlak.

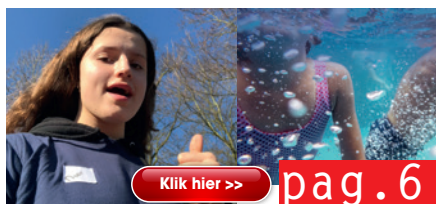

[Klik hier >>](#)

pag. 23

VRIJWILLIGERS in beeld

Wim de Graaf: Een betrokken en actieve YMCA-familie.

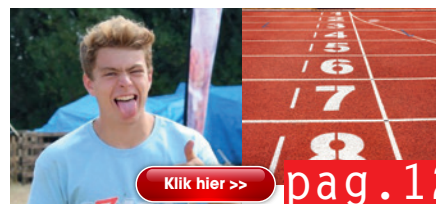

[Klik hier >>](#)

pag. 6

VRIJWILLIGER in beeld

Noor Aboutaleb: De energie en kijk op de wereld van kinderen geeft mij weer energie om er 100% voor te gaan.

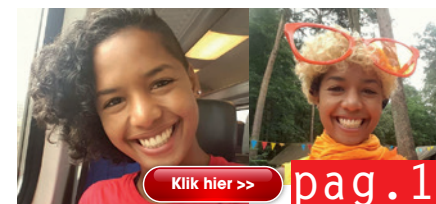

[Klik hier >>](#)

pag. 12

VRIJWILLIGER in beeld

Marien Sips: Ik wil mij graag inzetten om kinderen meer in beweging te krijgen.

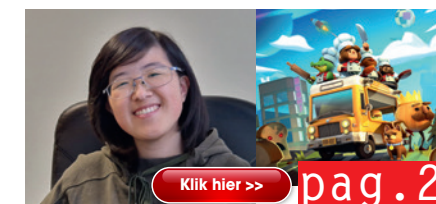

[Klik hier >>](#)

pag. 19

VRIJWILLIGER in beeld

Xenia Wever: Ik beteken graag bij aan het geluk van anderen.

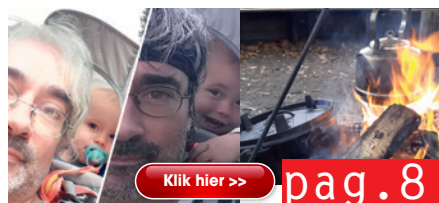

[Klik hier >>](#)

pag. 25

BEROEPS aan het woord

Charlotte Leung: Het werk wat ik nu doe is perfect voor mijn ontwikkeling.

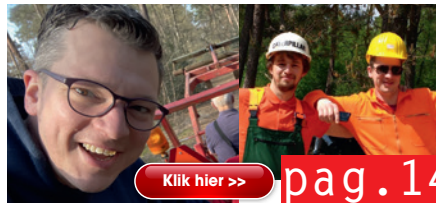

[Klik hier >>](#)

pag. 8

BEROEPS aan het woord

Joost Vlasblom: Mijn roots liggen bij de YMCA.

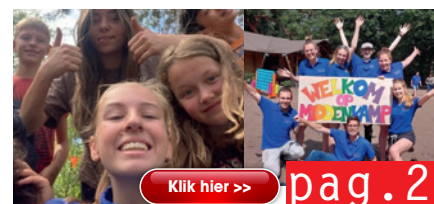

[Klik hier >>](#)

pag. 14

VRIJWILLIGER in beeld

Bram van Mil: Je draagt bij aan vakanties van vele kinderen.

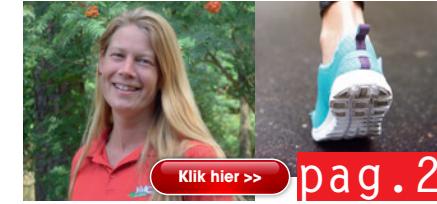

[Klik hier >>](#)

pag. 22

VRIJWILLIGER in beeld

Nynke de Vries: Zorgen voor een lach op een kints gezicht is een van de mooiste momenten.

[Klik hier >>](#)

pag. 28

BEROEPS aan het woord

Gerry Stapper: De hele familie heeft het YMCA-virus.

Inhoud

Klik hier >>

pag. 30

VRIJWILLIGER in beeld

Pé Wapenaar: Mijn liefde voor en betrokkenheid bij de YMCA is in de wieg begonnen.

Klik hier >>

pag. 36

VRIJWILLIGER in beeld

Minke Kroon: Als vrijwilliger kom je in een snelkookpan van ervaringen terecht en je leert snel nieuwe vaardigheden.

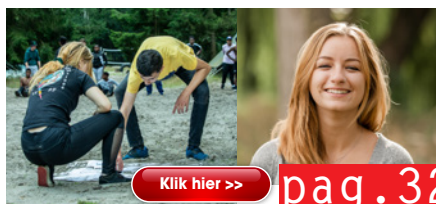

Klik hier >>

pag. 42

VRIJWILLIGER in beeld

Valja van Dijk: Het is superleuk én leerzaam om vrijwilliger te zijn bij YMCA.

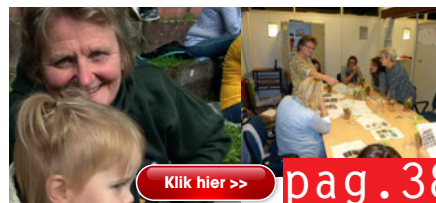

Klik hier >>

pag. 32

VRIJWILLIGER in beeld

Michelle Hemmes: De YMCA is voor mij een voorbeeld organisatie van hoe belangrijk sociaal werk is.

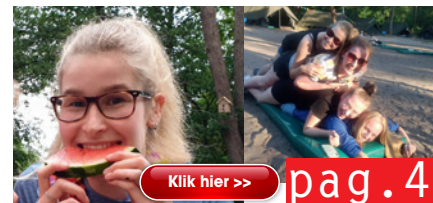

Klik hier >>

pag. 38

VRIJWILLIGER in beeld

Hetteke Wapenaar: Werken in een internationaal team van YMCA vrijwilligers is fantastisch.

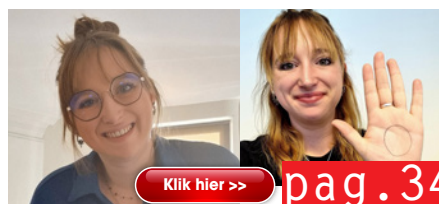

Klik hier >>

pag. 44

VRIJWILLIGER in beeld

Sanne: Kinderen een zorgeloze vakantieweek bezorgen is een belangrijke drijfveer voor mij als vrijwilliger.

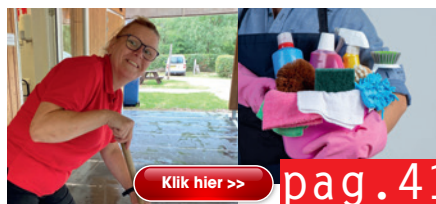

Klik hier >>

pag. 34

VRIJWILLIGER in beeld

Valerie Pronk: Vanuit mijn passie voor jeugdwerk wil ik een positieve bijdrage leveren aan YMCA.

Klik hier >>

pag. 41

BEROEPS aan het woord

Mirjam Smal: Schoonmaken met een opgeruimd gevoel.

VRIJWILLIGER in beeld

We hebben hele mooie staan voor de komende

uitdagingen jaren.

Wim Willems, 53 jaar,
is sinds kort voorzitter van
YMCA Nederland. Daarom
vroegen wij hem wat hem
drijft, motiveert en inspireert.

Mijn naam is Wim Willems (53), geboren en getogen Apeldoerner. Ik werk sinds begin dit jaar als directeur digitalisering bij Facilicom Solutions. Daarvoor was ik bijna 5 jaar wethouder. Mijn vrije uurtjes besteed ik aan jeugd- en jongerenwerk, in het bijzonder als voorzitter van YMCA Nederland. Een mooie uitdaging om het jeugd- en jongerenwerk binnen YMCA, samen met de medebestuurders, een stap verder te helpen. Ik ben vanaf mijn 7e levensjaar al actief binnen het jeugd- en jongerenwerk en dat verveelt nooit. Daarnaast ben

ik ook de trotse vader van 3 kinderen van 24, 22 en 19 jaar oud. Allemaal actief in welke vorm dan ook in het vrijwilligerswerk. En allemaal opgegroeid met het jeugd- en jongerenwerk. Wat sommigen nog niet weten is dat ik ook aan Drakenboot-varen doe. Overeenkomst hierin is dat samenwerken heel erg belangrijk is, anders kom je echt niet vooruit. Volgens mij leuk om dat een keer met een team vanuit YMCA te doen.

Wat betekent jouw werk voor de YMCA voor jezelf?

Ik word altijd heel erg blij als ik kinderen en jongeren lol zie maken met elkaar. De internationale contacten weten aan te halen. Dat ze

Wat sommigen nog niet weten is
dat ik ook aan Drakenboot-varen doe.

Samenwerken om voor onze jongeren een mooie, leefbare wereld achter te laten, waarin je jezelf kan en mag zijn.

omkijken naar elkaar en spelen met elkaar, ongeacht de achtergrond. Dus ik haal vooral de voldoening uit de stralende gezichten van de jongeren die wij ondersteunen. Daarbij zie ik met het meerjarenbeleidsplan en de daaruit voortkomende jaarplannen op drie thema's hele mooie kansen liggen. Ik krijg er energie van als we dit ook samen weten te realiseren. En dat alles draagt ook bij aan mijn persoonlijke ontwikkeling.

Voor mij betekent het ook dat we de YMCA verder helpen voor de toekomst. Het wordt telkens lastiger om vrijwilligers te vinden, de financiering rond te krijgen en te voldoen aan alle eisen die aan een vereniging worden gesteld. Alles op orde hebben om iedereen een veilige plek te bieden. Ik wil hier graag mijn steentje aan bij dragen.

Heel eerlijk, het is natuurlijk veel leuker om met een groep jongeren door de Alpen of door IJsland te trekken dan voorzitter te zijn en te besturen. Maar zolang het beiden kan en ik een bijdrage kan leveren in het bestuur zie ik dit ook een beetje als mijn bijdrage aan een mooiere samenleving.

Welke ontwikkelingen/ambities binnen de YMCA staan er nog op je bucketlist?

We hebben natuurlijk hele mooie uitdagingen staan voor de komende jaren. We willen dat nog meer kinderen op vakantie kunnen met de YMCA. En dan maakt het voor mij niet of dat met een kamp vanuit een groep is of via Y-Camps. Maar we willen ook graag onze grenzen verleggen.

Op 23 oktober, 170 jaar geleden, werd het station in Valkenburg geopend. Precies op de dag dat ook de YMCA gestart is. Belangrijk was dat dit station de wereld met elkaar in verbinding zou brengen. En nu precies het moment dat wij de grenzen willen verleggen. Onze jongeren nog meer internationaal in contact brengen en onze kampeercentra nog meer toegankelijk maken voor internationale groepen.

Kortom, een bijdrage willen leveren om de samenleving verder te ontwikkelen. Lokale groepen nog sterker positioneren, nog meer waardering voor al die vrijwilligers. Dat we met alle groepen samen kunnen zeggen: 'Wij zijn YMCA.'

Hoe zie jij de YMCA over 10 jaar in termen van groei, aandeel, bereikte doelstellingen etc.?

Ik hoop dat we over 10 jaar nog steeds die vitale vereniging zijn. En nog steeds een belangrijke bijdrage leveren aan de samenleving. Waarbij we de internationale grenzen vaker over gaan om lotgenoten in het buitenland te ontmoeten. Dat we als oudste jongerenorganisatie nog beter zichtbaar zijn in de samenleving en het verschil kunnen maken. Natuurlijk hoop ik ook dat we het aantal lokale groepen weten uit te breiden. Dat we kunnen zeggen dat we minstens in elke provincie een lokale YMCA groep hebben.

Ook de verhuizing van ons kampeercentrum zal een mooie stap zijn om bij te kunnen dragen aan al die doelstellingen. Maar ik spreek liever van mooie ambities die we in het belang van onze jongeren hebben dan dat we elkaar gaan aanspreken over behaalde doelen. Voor mij staat wel de glimlach van een kind of jongere voorop. Alles wat we doen moet daar aan bijdragen. Het belangrijkste doel blijft de glimlach van een kind.

VRIJWILLIGER in beeld

De energie en kijk op de wereld van
geeft mij weer energie om er 100%

Ik vond die kampen altijd fantastisch
door de thema's en de spellen
waardoor mijn fantasie op hol sloeg.

kinderen
voor te gaan.

Noor Aboutaleb, 16 jaar, wist dat toen ze te oud was voor zomerkamp het niet haar laatste keer was bij YMCA Nederland. Daarom vroegen wij haar wat haar drijft, motiveert en inspireert.

Ik ben Noor Aboutaleb 16 jaar oud en ik zit in 4vwo van de middelbare. Ik doe elke zaterdag de vooropleiding van Dapa (musical opleiding) en ben zwemjuf bij de leukste zwemschool Silvester. Zoals je dus al hoort ben ik dol op werken met kinderen en daarom doe ik wanneer ik kan vrijwilligerswerk bij YMCA.

Hoe ben je in aanraking gekomen met de YMCA?

Toen ik nog klein was ging ik altijd mee met het zomerkamp van YMCA Schilderskwartier. Ik vond die kampen

altijd fantastisch door de thema's en de spellen waardoor mijn fantasie op hol sloeg. Wanneer het moment aanbak dat ik te oud was voor dit kamp wist ik dat het toch niet mijn laatste keer zou zijn bij YMCA. Toen ik hoorde dat ze vrijwilligers nodig hadden bij

Voor mijzelf betekent YMCA een fijne omgeving waar je jezelf kunt zijn en waar mijn mening ook echt invloed heeft op de keuzes die worden gemaakt.

de zomer-3-daagse van YMCA Escamp had ik geen moment van twijfel dat ik maar al te graag wilde helpen. Sinds die zomer-3-daagse heb ik altijd gedaan wat ik kon om YMCA te helpen.

Wat doe jij voor anderen vanuit de YMCA?

Ik bezorg natuurlijk een hele hoop kinderen een superleuke tijd. Het maakt alle tijd van plannen en reizen het allemaal waard. Verder helpen we ouders op dagen wanneer zij moeten werken en de kids tijdens werktijden bij ons een leuke tijd kunnen helpen. Dit is natuurlijk maar iets kleins maar ik heb ook ooit geholpen bij een YMCA internationaal kamp voor vrede. Daar kwamen mensen van over de hele wereld in teken van vrede om doden van de 2e Wereldoorlog te herdenken. Dus wat doe ik voor de andere vanuit de YMCA gaat van wereldse belangen onderhouden naar kinderen een fijne tijd bezorgen. Hoe mooi is dat?!

Wat betekent jouw werk vanuit de YMCA voor jezelf?

Voor mijzelf betekent YMCA een fijne omgeving waar je je zelf kunt zijn en waar mijn mening ook echt invloed heeft op de keuzes die worden gemaakt. Je maakt deel uit van een team. Ik heb een paar van mijn beste vrienden ontmoet bij YMCA. De mensen waar je een kamp mee organiseert gaan veel voor je betekenen. Vaak heb je wekenlang contact en op het kamp slaap je soms weken aan elkaar samen in een tent. Deze mensen hebben veel invloed op mij en hun levensverhalen en advies hebben mij gevormd tot wie ik nu ben. Dit doet mij denken aan de koude avonden onder de sterren waar wij urenlang met elkaar hebben gekletst. Wanneer het kamp voorbij was is dat altijd het gene wat ik het meest mis.

Waarom zou jij anderen aanraden om vrijwilliger te worden?

Ik zou het aanraden om een YMCA-vrijwilliger te worden omdat je echt deel uitmaakt van een team. Er zijn mensen van jong en oud en van elkaar kun je veel leren. Verder is ook werken met kinderen fantastisch. Hun energie en kijk op de wereld geeft mij weer energie om er 100% voor te gaan.

Waar heb je nog ambities en hoe zou de YMCA je daarin in de toekomst kunnen ondersteunen?

Ik wil zoveel mogelijk leuke zomerkampen mogelijk maken. Het lijkt me ook wel enorm gaaf om ooit een kamp in het buitenland te kunnen meemaken.

Mijn roots liggen bij de YMCA.

Joost Vlasblom werkt al 20 jaar voor de YMCA. Maar daarvoor al als vrijwilliger bij survivaalkampen. Tot op heden blijft hij het YMCA kampvuurtje opstoken. Daarom vroegen wij hem wat hem drijft, motiveert en inspireert.

Mijn naam is Joost Vlasblom, woonachtig in Leiderdorp en vader van twee mooie, energieke zonen van 2 en één van 7 jaar oud. Ik ben sinds 2003 werkzaam voor de YMCA, was daarvoor al betrokken als vrijwilliger bij de YMCA survivaalkampen en ver daarvoor zelfs drie keer deelnemer bij deze kampen. Deze kampen hadden we tot een jaar of 15 geleden bij en hebben mij ook voor een belangrijk deel gevormd. Het is de plek geweest waar ik vuur heb leren maken, waar ik op groots-bivak-avontuur ging, heb leren klimmen en abseilen, maar ook de liefde voor bergsporten, en kamperen heb opgepikt. Het leuke is dat ik dit nog eens per jaar doe met een groepje oud-YMCA-ers, die allemaal kinderen hebben, en één nacht nog onder de sterren gaan slapen en koken op open vuur...

Wat doe je voor de YMCA in je dagelijks werk?

Haha, dit is een hele lastige vraag! In mijn formele functie staat iets met 'coördinator', maar dat vertaalt zich gedeeltelijk in vraagbaak voor allerlei collega's over van alles en nog wat. Ik zet me in voor meer het binden en boeien van de landelijke vrijwilligers én probeer de verbinding tussen de landelijke en lokale organisaties te verbeteren. Ik vraag hier en daar fondsen en subsidies aan en spar met de algemeen secretaris en andere collega's over strategie. Ik vind het ook van belang dat we wat verder kijken dan 'doen wat we al doen' en bijvoorbeeld bewuster aansluiten op ontwikkelingen binnen het jeugd- en jongerenwerk en voor jeugd en jongeren zelf.

Ga maar eens met een paar mensen om een kampvuur zitten, dan komen vanzelf de mooiste verhalen naar boven.

Bewust keuzes maken en doelen bepalen, dat kan kan ons als organisatie echt verder helpen.

Wat betekent jouw werk voor de YMCA voor jezelf?

Het betekent voor mij met name dat ik op een plek werk waar we jongeren mogelijkheden geven zich te ontwikkelen en ze allerlei vaardigheden bij brengen die ze kunnen gaan gebruiken in de toekomst. Hoewel ze dat soms nog niet zien. Doordat we als organisatie vrij klein zijn, betekent dat ook dat je werkzaamheden heel breed en afwisselend zijn. Dat geeft veel vrijheid qua werkzaamheden, met de daarbij behorende verantwoordelijkheden. Persoonlijk vind ik het zelf een erg prettige combinatie.

Welke ontwikkelingen/ambities binnen de YMCA staan er nog op je bucketlist?

Ik roep al een aantal jaar dat we als YMCA terug moeten naar de grote steden, bijvoorbeeld Amsterdam of Utrecht. In zowel Utrecht als Amsterdam heeft de YMCA vroeger

gezet, en daar ligt dus een stukje van ons verleden. En als ik dan zie wat de YMCA in Den Haag en Rotterdam voor elkaar krijgt, zoals de taalondersteuning die wordt geboden, de muziek- en danslessen, en de techniek- en kookworkshops die worden georganiseerd, maar uiteraard ook de vakantieactiviteiten of -kampen, dan kan het niet anders dat er plekken in Amsterdam of Utrecht zijn waar dit volop nodig is, waardoor kinderen nieuwe dingen leren.

Daarnaast zou ik het ook heel mooi vinden als de YMCA weer meer zou gaan doen met outdoor-vaardigheden. Uiteraard komt dit door een stukje eigen passie en omdat daar mijn roots liggen bij de YMCA. Maar ook omdat ik ook weet hoeveel je er kan leren en hoe het mensen samenbrengt. Ga maar eens met een paar mensen om een kampvuur zitten, dan komen vanzelf de mooiste verhalen naar boven.

Hoe zie jij de YMCA over 10 jaar in termen van groei, aandeel, bereikte doelstellingen etc.?

Ik denk (en hoop) dat de YMCA dan weer wat gegroeid is. Afgelopen jaren komen diverse onderdelen wat dichterbij elkaar en kan er wat meer van elkaars kennis gebruik worden gemaakt. Als we dan ook bewuste keuzes en doelen maken kan dat ons als organisatie echt verder helpen. Ik heb daar dus wel vertrouwen in!

Mijn hart ligt bij het kampwerk.

Als je de jaren die Henk Korpershoek en zijn gezin actief zijn binnen de YMCA zou optellen dan wordt dat een fors getal. Daarom vroegen wij hem wat hem drijft, motiveert en inspireert.

Hallo, ik ben Henk Korpershoek, ik ben getrouwd en wij wonen in Wolvega. Wij hebben 2 kinderen. Als wij onze jaren die wij voor de YMCA actief waren/zijn optellen dan wordt dat een fors getal. Mijn vrouw heeft 25 jaar kampwerk gedaan en ik ben daar nog steeds actief in bij de YMCA. Het gebeurt vaker dat op het kamp stelletjes ontstaan tussen de leiding. Ook hebben wij elkaar ontmoet op het kamp op het YMCA kampeerterrein in Leusden. Een deelnemer vond dat wij wel een stel konden worden en regelde steeds weer dat wij bij de maaltijden aan dezelfde tafel zaten. Na de kampweek ben ik met haar meegegaan en zo is onze relatie begonnen. Met onze kinderen heb ik drie keer een tienerkamp gedaan. Dat was een bijzondere ervaring. Het kampvirus is over geslagen naar onze zoon en hij draait nu tienerkampen binnen Fun2Stay.

Binnen de YMCA ben ik actief op meerdere gebieden. Mijn hart ligt bij het kampwerk. Eerst heb ik kampen gedaan via plaatselijke groepen. Na ons trouwen hebben mijn vrouw en ik een stichting gehad in ons dorp om zomerkampen op het YMCA kampeerterrein in Leusden te organiseren. Later gingen we met de YMCA kampen mee en daarna met Fun2Stay. Via YMCA Jeugdwerk geef ik trainingen aan vrijwilligers. Super om te doen. Je komt op heel veel plaatsen en ontmoet veel mensen die op een of andere manier bezig zijn met vrijwilligerswerk. Op dit moment zit ik ook in het bestuur van YMCA NO.

Hoe ben je in aanraking gekomen met de YMCA?

In het dorp waar ik woonde kwam een nieuwe dominee. Hij was al actief in het kampwerk. Bij een

Wij hebben elkaar ontmoet op het YMCA-kamp.

jeugdraad vergadering zei hij: "Jullie moeten volgend jaar maar mee op kamp". Dat is goed, zeiden wij, maar wat moeten wij dan doen? Dat komt wel, ga maar mee, was zijn antwoord. Zo gezegd, zo gedaan. Daar was het begin van mijn carrière.

Wat doe jij voor anderen vanuit de YMCA?

Dit is voor mij een moeilijke vraag omdat het bij mij bijna vanzelfsprekend gaat. Na mijn eerste kampweken, ruim 40 jaar geleden, begon ik mij te interesseren voor de YMCA, waar staan zij voor? Waar de YMCA voor staat, dat spreekt mij aan. Ondertussen had ik tijdens mijn zomerkampen gemerkt dat het meestal erg leuk was, maar dat er jongeren zijn waarbij niet alles

**Binnen de YMCA
kan je enorm veel leren.**

leuk is. Tijdens gesprekken tijdens de week kom je daar dan achter. Door de inzet van ons als leiding kunnen we deze jongeren een fijne week geven. Ik weet voor mijzelf zeker dat ik voor meerdere jongeren een verschil heb gemaakt. Dit is niet alleen op het kamp gebeurd maar ook tijdens de trainingen die ik gegeven heb.

Wat betekent jouw werk vanuit de YMCA voor jezelf?

Door mijn werk voor de YMCA ben ik zelf gegroeid. Als je een kamp draait heb je met deelnemers, stafleden, ouders en nog meer partijen te maken. Van alles moet er geregeld worden. Op een moment kom je voor een situatie te staan, dan moet er iets gebeuren en daar sta je dan als staf. Handelen maar. De eerste keer heb je het benauwd en denk je, komt dit goed? Soms niet, maar meestal wel. Geef je een training en die mislukt dan, dan wordt er met de

De YMCA zou ook zichtbaarder moeten zijn.

deelnemers aan de training tijdens de training besloten om maar verder geen avonden meer te plannen. Dan twijfel je wel even aan jezelf want je hebt toch al veel ervaring. Na een gesprek met de coördinator die je vertelt waarom het niet goed ging neem je de ervaring mee naar een volgende training.

Waarom zou jij anderen aanraden om vrijwilliger te worden?

Omdat je binnen de YMCA enorm veel kan leren, onder andere presenteren, communiceren, je eigen

mening vormen, nog wel meer, maar alles binnen een veilige omgeving. Het gaat niet vaak mis omdat het op veel verschillende manieren kan. Jouw manier zit daar tussen. Je leert al deze vaardigheden min of meer vanzelf. Zodra je aan een activiteit mee werkt als vrijwilliger ga je automatisch aan het leren. De vaardigheden die je leert kan je buiten de YMCA uitstekend gebruiken. Ik heb dit zelf ondervonden.

Waar heb je nog ambities en hoe zou de YMCA je daarin in de toekomst kunnen ondersteunen?

Mijn uitgangspunt voor mijn YMCA werk is dat alles wat we doen bruikbaar moet zijn voor de mensen die voor de

groep staan, of dat nu is in het lokaaltje van de kerk of bij de mensen die in het veld staan bij het kampwerk. Dit gebeurt in mijn optiek niet altijd. De YMCA zou ook zichtbaarder moeten zijn. Ik hoorde laatst van iemand dat hij blij verrast was dat hij de YMCA-banner zag bij een activiteit. Deze activiteit was bij hem in de buurt terwijl hij daar niets over had gehoord.

Daar kunnen we vast nog meer mee doen. Wat ik zelf wil blijven doen is mijn YMCA verhaal doorvertellen. Zowel binnen als buiten de YMCA.

VRIJWILLIGER
in beeld

Ik wil mij graag inzetten om kinderen meer in beweging te krijgen.

Marien Sips is altijd in beweging. Ook voor de YMCA. Niet te stoppen en hij wil ook niet stoppen. Daarom vroegen wij hem wat hem drijft, motiveert en inspireert.

Hoi! Ik ben Marien Sips, 20 jaar oud en kom uit Den Haag. Ik zit midden in mijn studentenleven, ik ben nu bezig met mijn 2e jaar verpleegkunde aan de Hogeschool Rotterdam. Naast mijn studie werk ik als personal trainer in een sportschool in Delft. Ook ben ik volop bezig met vele activiteiten te organiseren op mijn atletiekclub in Delft. Ik geef daar ook trainingen en sport daar ook zelf. Uiteraard ben ik ook vrijwilliger bij de YMCA, anders zou ik namelijk dit stukje niet schrijven! Al deze dingen doe ik met veel plezier en zou er het liefste nooit mee willen stoppen.

Hoe ben je in aanraking gekomen met de YMCA?

Ik ben in aanraking gekomen met de YMCA door het ge-wel-di-ge bouwdoorp wat YMCA Ypenburg elk jaar organiseert. Mijn moeder zag het in de lokale krant staan en vroeg aan mij of dit niet iets voor mij was. Leek mij erg leuk, dus ik mij als 12-jarige jongen aanmelden als deelnemer. Hele gave week gehad waarin we lekker hutten hebben gebouwd en leuke activiteiten hebben gedaan. Het jaar erop deed ik nogmaals mee als deelnemer, want zo leuk vond ik het de eerste keer! Na het tweede jaar

kreeg ik te horen dat ik te oud was om nog een jaar mee te mogen doen en eigenlijk nog net te jong was om te 'vrijwilligen'.

Dit vond ik erg jammer, maar na veel aandringen mocht ik toch mee als vrijwilliger. Ik wederom de tijd van mijn leven gehad in het derde jaar bij de YMCA. Daarna was ik wel oud genoeg om te mogen 'vrijwilligen' en heb ik dit tot heden elk jaar gedaan. Ik ben steeds in kleine stapjes doorgegroeid naar een heel leuke taak, namelijk het ochtendprogramma en logistiek van het bouwdoorp.

Afgelopen jaar ben ik voor het eerst met een zomerkamp mee geweest als vrijwilliger. Dit is zo leuk omdat je een hele week weg bent met de kids en echt een band met ze opbouwt.

Ik ben steeds in kleine stapjes doorgegroeid.

Wat doe jij voor anderen vanuit de YMCA?

Wat ik doe voor anderen binnen de YMCA is dat ik ervoor zorg dat ze zich erbij horen voelen. Niemand hoort buiten de boot vallen, daar probeer ik altijd op te letten. Zie ik even dat het minder gaat met iemand praat ik daarmee en zorg ik ervoor dat diegene zich weer op zijn gemak voelt. Naast dit stukje help ik veel mee met het organiseren van weekendjes voor de vrijwilligers. Deze weekenden weg organiseren we zodat iedereen lekker betrokken is en het goed met elkaar kan vinden. Zo zorgen we ervoor dat we een hechte groep zijn en als er we een activiteit met kinderen doen dat er geen problemen zijn in de groep vrijwilligers, wel zo fijn.

Wat betekent jouw werk vanuit de YMCA voor jezelf?

Voor mij is de YCMA even heerlijk genieten en alle verplichtingen even vergeten. Of we nou een weekend weg zijn met de vrijwilligers, aan het flyeren zijn in het winkelcentrum of een week op zomerkamp ik heb het naar mijn zin. Wat we dan allemaal doen? Nou bijvoorbeeld weekendje weg met vrijwilligers. We koken gezamenlijk, doen allerlei spelletjes, hebben het reuze gezellig en we doen ook nog wat educatiefs, namelijk een training. Daarnaast betekent de YMCA voor mij iets mogen doen wat ik echt heel leuk vind, namelijk dingen organiseren! Dat ik nu een deel van het bouwdorp organiseer vind ik echt fantastisch. Ik kan er helemaal mijn gang gaan en het elk jaar nog beter, nog groter en nog epischer maken!

Waarom zou jij anderen aanraden om vrijwilliger te worden?

Ik kan anderen zeer zeker aanraden om ook vrijwilliger te worden. Waarom? Omdat je bij de YMCA in een groep beland waar iedereen verschillend is en ieder zijn of haar kwaliteiten aan het licht komen. Ook kan je doorgroeien en je minder sterke punten aanscherpen. Daarnaast leer je veel over bijvoorbeeld hoe een organisatie in elkaar zit en welke (logistieke) punten er allemaal komen kijken bij het organiseren van verschillende activiteiten. Tot slot is het uiteraard reuze gezellig en staat vrijwilligerswerk natuurlijk hartstikke goed op je CV. Meer dan genoeg redenen om je ook aan te melden als vrijwilliger!

Waar heb je nog ambities en hoe zou de YMCA je daarin in de toekomst kunnen ondersteunen?

Uiteindelijk zou ik heel graag willen dat alle kinderen zo veel mogelijk blijven bewegen. Bewegen is super belangrijk voor je mentale en fysieke gezondheid. Daarom wil ik mij graag inzetten om kinderen meer in beweging te krijgen. hiervoor heb ik de YMCA nodig, om kampen en activiteiten te blijven organiseren. Ook zou ik graag willen doorgroeien naar nog meer en nog groter bouwdorpen, en dan niet alleen bij YMCA Ypenburg maar door heel Nederland! Dit zou ik graag willen omdat het erg belangrijk is om buiten te komen. Lekker in de buitenlucht timmeren en samenwerken aan hut met daarnaast die sportieve activiteiten. Daar zet ik mij graag voor in!

**Het is uiteraard reuze gezellig en staat
vrijwilligerswerk natuurlijk hartstikke goed op je CV.**

VRIJWILLIGER
in beeld

Als vrijwilliger aan de vakanties

draag je bij van vele kinderen.

Bram van Mil werd als klein kind al meegenomen naar 'het bos'. En daar is hij tot op heden nog regelmatig te vinden. Daarom vroegen wij hem wat hem drijft, motiveert en inspireert.

Ik ben Bram van Mil, 36 jaar oud, ik woon in Rijswijk (Z-H) en ben in het dagelijks leven echtgenoot, vader van 2 kinderen en meester op de leukste basisschool van Nederland: kindcentrum Snijders.

Hoe ben je in aanraking gekomen met de YMCA?

Mijn ouders kwamen als vrijwilliger elkaar tegen bij het YMCA-kampeercentra in Leusden. En zodoende ben ik met hen als klein kind al meegenomen naar 'het bos'. En dus van jongs af aan help ik daar mee tijdens het opbouw- en afbraakweekend. Toen ik 17 werd, werd ik door Mario Scibelli gestrikt om in de zomer in de keuken te komen werken. En daar kwam ik weer mensen tegen die me mee hebben genomen op kamp als begeleiding. Ik heb kampen begeleid vanuit YMCA vakanties voor Vluchtelingenwerk. Dat heb ik denk ik zo'n 15 jaar gedaan, op verschillende locaties van de YMCA in Leusden, Hulshorst en Renesse. Ik heb ook nog een tijd meegeholpen bij de vrijwilligerscommissie van Fun2Stay.

Wat ik zo leuk vind aan de YMCA is dat het een plek is waar iedereen welkom is.

Wat doe jij voor anderen vanuit de YMCA?

Als vrijwilliger draag je bij aan de vakanties van vele kinderen. Dat vind ik leuk om te doen. Omdat ik zelf weet hoe leuk het is om op kamp te zijn. Ik zit in de vrijwilligerscommissie voor het kampeerterrein in Leusden. Daar ben ik tijdens de opbouw en de afbraak altijd te vinden. Daarnaast ben ik een aantal weekenden in het jaar als beheerder in Hulshorst. Dan regel ik het eten voor de groepen en houdt het terrein schoon.

Wat betekent jouw werk vanuit de YMCA voor jezelf?

Ik vind het fijn dat ik een bijdrage kan leveren aan de vakantie of kampweek van heel veel kinderen en jongeren. Dat ze avonturen kunnen meemaken zoals slapen in de tent, een bosspel in het donker en een gave disco.

Waarom zou jij anderen aanraden om vrijwilliger te worden?

Wat ik zo leuk vind aan de YMCA dat het een plek is waar iedereen welkom is. De opbouw en de afbraak in Leusden zijn een echte gezinsactiviteit. Net zoals ik vroeger met mijn ouders meeding, neem ik nu mijn dochter mee om samen in de natuur bezig te zijn. Er hangt een goede sfeer en het geeft me een goed gevoel om samen een klus te klaren.

Waar heb je nog ambities en hoe zou de YMCA je daarin in de toekomst kunnen ondersteunen?

Al jaren wordt er in Leusden gesproken over de verplaatsing van het kampeerterrein richting het Henschotermeer. Een nieuwe stap, die ook spannend is. Er liggen zoveel herinneringen op het kampeerterrein in Leusden. Maar ik geloof ook dat we er op de nieuwe locatie weer een fijne plek van kunnen maken waar gave kampen georganiseerd kunnen worden. Net als na de brand van het gebouw in Leusden, kunnen we met de vrijwilligers die nieuwe plek ook een thuis maken voor het YMCA-gevoel en een fantastisch vakantie locatie.

VRIJWILLIGERS
in beeld

We proberen met onze internationale ervaring wat bij te dragen op internationaal vlak binnen de YMCA.

Wij zijn Maud Broek (19), Ylva Heijman (20) en Nyncke Kuperus (20), wij zijn drie derdejaars studenten van de studie Global Project and Change Management op Windesheim Zwolle. Klinkt ingewikkeld, maar als je de studie samenvat komt het neer op internationaal verandering management. De studie is voornamelijk gericht op verandering creëren op zowel duurzaam als op sociaal vlak, met als basis de Sustainable Development Goals; 17 doelen die door de Verenigde Naties zijn opgezet als agenda voor 2023. We zijn alle drie vooral gericht op het aanpakken van sociale problemen binnen de maatschappij, en richten daar ook onze studie op. Specifiek ben ik gericht op internationale betrekkingen en het Midden-Oosten, Ylva meer op cultuursociologie, en Maud op de menselijke sociologische kant.

Naast studiegenoten zijn we ook vrienden en hebben we al heel wat continenten samen afgereisd (vier in totaal) en heel wat barbecues (churrasco's) genuttigd. We komen alle drie uit andere hoeken van Nederland, Ylva komt uit Veenendaal, Maud uit de omgeving van Emmeloord

en ikzelf uit het zuiden van Friesland. We hebben elkaar dan ook ontmoet op onze studie in Zwolle. Wellicht leuk om te weten, onze hobby's bestaan voornamelijk uit sporten, Ylva zit bij de scouting in Veenendaal, ikzelf korfbal bij KV SCO in Oldeholtspade, en Maud is vaak aan het hardlopen of anders te vinden in de sportschool.

Hoe zijn jullie in aanraking gekomen met de YMCA?

Door een project voor school afgelopen najaar, zijn wij in aanraking gekomen met de YMCA en hebben we de YMCA echt leren kennen. Voor het derde jaar van onze studie kregen wij de kans om een semester een project in het buitenland uit te voeren, waarvan twee maanden in Nederland en twee maanden op locatie. Eén van de projecten die hierbij stond was bij de YMCA/ACM in Porto Alegre, Brazilië. Met wat geluk, werden wij drieën met nog twee andere medestudenten geselecteerd om dit project uit te voeren. Met als probleemanalyse, het gebrek aan Engelstalige vrijwilligers oplossen voor de English Immersion Camps van YMCA/ACM in Porto Alegre. Samen met onze cliënt Matheus Medeiros gingen we dit project aan.

Terwijl we aan ons project begonnen, leerden we de YMCA stukje bij beetje beter kennen. Na het verdiepen in de geschiedenis van de organisatie gingen we het veld in om een gezicht te krijgen van de YMCA in Nederland. Zo kwamen we in contact met de Y's mans club in Zwolle, de YMCA in Zwolle,

Maud Broek, Ylva Heijman en Nyncke Kuperus zijn drie derdejaars studenten die via hun studie in aanraking kwamen met de YMCA. Zowel in Nederland als in Brazilië. Daarom vroegen wij hen wat hen drijft, motiveert en inspireert.

We zijn geweldig opgevangen door de hele YMCA-familie van Rio Grande del Sol.

maar ook met het hoofdkantoor waar we met Robèrt in gesprek kwamen. Na alle informatie verzamelt te hebben gingen we in november dit jaar ons project verder voortzetten in Brazilië. Na drie vluchten, twee overstappen en een reistijd van ruim 40 uur kwamen we vanuit het winterse Nederland aan in het zonnige Porto Alegre in Brazilië. Hier zijn we geweldig opgevangen door de hele YMCA-familie van Rio Grande del Sol.

De eerste twee weken kwamen we ieder in een eigen gastgezin terecht, waar we volledig onder werden gedompeld in de Braziliaanse cultuur. Ook een aantal weken later in Liveramento (een grensstad bij Uruguay) werden we ontvangen door gastgezinnen. Ook de YMCA/ACM in Porto Alegre, waar het langst verbleven, ontving ons met open armen. Zo hadden we na de eerste weken al

alle scholen, outreach centres en staff in Porto Alegre en omstreken ontmoet. Ook in de weekenden hadden we een druk schema, zo werden we door onze hostfamilies en de YMCA staff meegenomen in het dagelijks leven in Brazilië, met onder andere stadstours, WK wedstrijden, het uitgaansleven, voetbalwedstrijden van Internacional (Eén van de grootste voetbalclubs in Brazilië), churrasco's (braziliaanse barbeques) en nog meer fantastisch eten uit de Braziliaanse keuken. Ook zijn we door de YMCA een week meegenomen naar een English Immersion Camp in Canela. Midden op het platteland, zonder bereik en met spinnen zo groot als konijnen hebben we onze eerste YMCA-camp beleefd.

Naast alle leuke activiteiten hebben we, genietend van de zon, ook hard aan school gewerkt. Met alle verzamelde informatie verkregen van informele interviews en observaties, hebben we aan het eind van onze tijd in Brazilië een adviesrapport afgeleverd over volunteeer recruitment en volunteeer maintenance in de YMCA in Porto Alegre. We hebben veel van onze tijd in Brazilië geleerd, herinneringen en vrienden voor het leven gemaakt, en een nieuwe liefde ontwikkeld voor de Braziliaanse cultuur (en keuken). Momenteel zijn we bij de YMCA in Nederland actief, en gaan Maud en ik helpen bij de jeugdkampen in de zomer. Ook proberen we met onze internationale ervaring wat bij te dragen op internationaal vlak binnen de YMCA. Kortom, we zijn nog lang niet klaar bij de YMCA.

Wat doen jullie voor anderen vanuit de YMCA?

In de korte tijd dat we bij de YMCA zitten, proberen we bij te dragen door onze kennis en ervaring die we hebben te delen. Als ik voor mezelf spreekt, geloof ik dat iedereen met zijn eigen kennis en achtergrond altijd wat aan de YMCA

Ons eerst YMCA-camp was midden op het platteland, zonder bereik en met spinnen zo groot als konijnen.

kan bijdragen, ongeacht leeftijd of opleidingsniveau. Wijzelf proberen dit te doen door de opgedane kennis van onze studie te delen; o.a. interculturele werkervaring, in combinatie met kennis over projectmanagement en verandermanagement. Daarnaast, willen we ook bijdragen door de YMCA in de praktijk te ervaren, en hierdoor iets teruggeven voor alle mogelijkheden die de organisatie ons tot nu toe heeft geboden. Mede door te helpen bij de jeugd-zomerkampen komende zomervakantie. Iets wat we ook van de YMCA geleerd hebben, om bij wijze van spreken 'met de voeten in de modder te staan' ongeacht je functie. Dit is ook wat wij zo leuk vinden aan de YMCA-mentaliteit, dat iedereen ongeacht functie klaar staat op te helpen. Wij hopen met deze mentaliteit ook iets te doen voor anderen zowel binnen de YMCA als daarbuiten.

De YMCA zelf betekent voor ons echt een familiegevoel.

Wat betekent jullie werk vanuit de YMCA voor jullie zelf?

De YMCA zelf betekent voor ons echt een familiegevoel. Vooral na de warme ontvangst die we hebben ervaren tijdens ons project door de YMCA Brazilië, maar ook door YMCA Nederland. Sinds dien, voelen we ons onderdeel van de internationale YMCA-familie. Het is leuk om te zien hoe mensen van verschillende achtergronden en leeftijden samenkomen om aan hetzelfde doel te werken met dezelfde waarden. Dat familiegevoel komt in alle aspecten van de organisatie door, in Brazilië hebben we kunnen zien hoeveel positieve impact de YMCA kan hebben op gemeenschappen. Voor velen is het een sociaal draagvlak en groot onderdeel van hun dagelijks leven. Het klinkt cliché, maar we hebben echt gezien dat ze kinderen een community en een toekomst bieden. Dat ook nog zonder bureaucratische oplossingen, maar met persoonlijke aandacht door intrinsiek gemotiveerde vrijwilligers. Dat is dan ook wat het werken voor de YMCA voor onszelf betekend, het maken van impact met onze ervaring en kennis voor wie dat nodig heeft.

Waarom zouden jullie anderen aanraden om vrijwilliger te worden?

Vanuit dat internationale familiegevoel en de impact die je zelf kunt creëren binnen de organisatie voor anderen, zouden we anderen zeker aanraden om vrijwilliger te worden bij de YMCA. Ook al is je bijdrage klein dan kan het nog steeds erg waardevol zijn, wat wij dan ook altijd leren op onze opleiding over duurzaamheid 'alle kleine beetjes helpen'. Naast de impact die je maakt is het ook echt een goede manier om jezelf te ontwikkelen en om je netwerk uit te breiden, maakt niet uit welke functie je hebt. Daarnaast, als laatste clichés, is het ook gewoon gezellig en maak je herinneringen, vrienden en ervaringen voor het leven.

Waar hebben jullie nog ambities en hoe zou de YMCA jullie daarin in de toekomst kunnen ondersteunen?

Momenteel zijn we samen met de YMCA zoekende hoe we iets bij kunnen dragen aan internationale aspecten van de YMCA, en gaan we komende zomer voor het eerst helpen bij de jeugd zomerkampen. Verder hebben geen specifieke ambities, we kijken wel hoe alles loopt en waar de YMCA ons bij kan gebruiken. De mentaliteit waar we ook mee begonnen zijn tijdens ons project, en wat goed heeft uitgepakt voor ons tot nu toe. Wellicht zijn we tijdens onze twee maanden in Brazilië toch een enigszins beïnvloed door de Braziliaanse denkwijze.

Bekijk het videoverslag van Nyncke en Ylva:

[Klik hier >>](#)

VRIJWILLIGER in beeld

Ik ben iemand die graag iets betekent voor anderen en graag bijdraagt aan het geluk van anderen.

Xenia Wever houdt van aanpakken en uitdagingen, ook binnen de YMCA. Daarom vroegen wij haar wat haar drijft, motiveert en inspireert.

Ik ben Xenia Wever, 31 jaar. Ik ben geboren op Curaçao, ik heb als kind een tijdje (6 jaar) in Nederland gewoond, toen weer teruggegaan naar Curaçao en op de leeftijd van 19 jaar ben ik vanuit Curaçao weer naar Nederland verhuisd om hier te komen studeren. Ik heb sindsdien voornamelijk rondom Utrecht gewoond maar ook een tijdje, 2 jaar, in Den Haag

Ik heb Pedagogische Wetenschappen gestudeerd, vervolgens heb ik mijn master Child and Education Studies afgerond. Daarna heb ik nog 3 jaar de PABO gedaan. Ik ben een vrolijke, enthousiaste, optimistische, creatieve, ietwat chaotische persoon met een groot hart voor kinderen maar ook voor mensen in het algemeen.

Ik ben graag bezig en echt iemand die houdt van aanpakken en uitdagingen. Ik denk dat ik ook wel echt iemand ben die graag iets betekent voor anderen en graag bijdraagt aan het geluk van anderen. Mijn grootste talent is denk ik dat ik er, onafhankelijk van de opdracht, 100% voor ga en dat ik er altijd wel iets leuks van kan maken.

Ik werk sinds 2021 als ZZP'er. Ik werk al 5 jaar in opdracht bij de Cursus BSO in Utrecht. Hier geef ik momenteel, naast het begeleiden van de opvang, een patisseriecursus en capoeiracursus maar ik heb ook bijvoorbeeld kleutercursussen gegeven. Daarnaast werk ik nu bijna een jaar in vaste dienst bij de stadsboerderij Eilandsteede in Utrecht als recreatiemedewerker.

Verder organiseer ik activiteiten en workshops voor diverse stichtingen en verenigingen en geef ik bijles en creatieve lessen aan kinderen. In de zomer organiseer ik zomerkampen voor de YMCA. Oh ja, ik heb ook nog een eigen bonbonbedrijfje. In mijn vrije tijd schilder, teken en schrijf ik graag en ik doe aan capoeira. Ik doe van alles, daar houd ik van!

Ik ben blij dat de YMCA in mijn leven is gekomen.

Hoe ben je in aanraking gekomen met de YMCA?

Toen ik in 2011, op mijn 19e met mijn studie begon, werd ik via Facebook benaderd door Andre Petter. Hij vroeg of ik wilde helpen bij een Y-camp. Sindsdien ben ik eigenlijk betrokken gebleven bij de YMCA. De eerste jaren heel actief maar nu in mindere mate, in verband met mijn werk. Ik vind het jammer maar het past gewoon niet allemaal.

Wat doe jij voor anderen vanuit de YMCA?

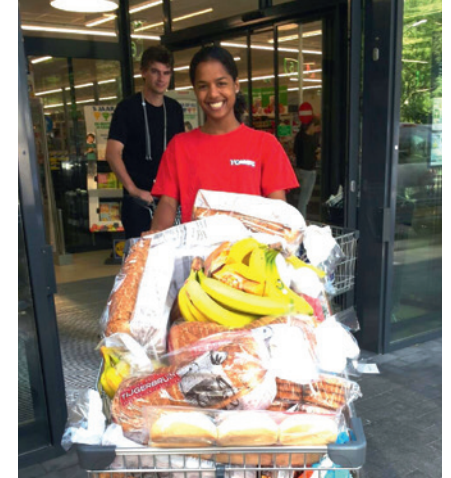
Voor 5 jaar lang heb ik verschillende kampen gedraaid als staffid. In de laatste jaren ben ik ook inzetbaar ge-

weest als hoofdstaf en ik ben vrijwilliger geweest bij het Bouwdorp in Ypenburgh. Daarna ben ik een tijd met vrijwilligerswerk gestopt en heb ik een training gevolgd om workshops te kunnen geven aan vrijwilligers. Ongeveer 3 jaar geleden ben ik via Joost Vlasbom begonnen met het organiseren van de Zomer3daagse in Den Haag voor YMCA Escamp en YMCA Schilderswijk. Dit doe ik met veel plezier en blijf ik graag nog een tijd doen. Ik woon in Utrecht en ik heb altijd wel veel werk dus ik werk niet heel veel meer voor de YMCA, maar wanneer ik er tijd voor heb, doe ik het graag. Toevallig ga ik dit jaar weer vrijwilligerswerk doen als hoofdstaf bij een meidenkamp in Rotterdam.

Wat betekent jouw werk vanuit de YMCA voor jezelf?

Ik heb een hele theoretische opleiding gevolgd dus in mijn studie leerden we eigenlijk vooral over kinderen maar kwamen we niet veel in aanraking met kinderen. De YMCA was voor mij de eerste aanraking met het werken met kinderen. Het is bij de YMCA dat ik ontdekt heb dat ik het werken met kinderen het allerleukste vindt om te doen.

Bij de YMCA heb ik ook veel ervaring opgedaan met het begeleiden en leiden van kinderen en het organiseren van activiteiten/projecten. Ik kan nu met vertrouwen als hoofdstaf een kamp leiden of als organisator een zomerkamp organiseren.

Bij de YMCA heb ik ook ontdekt dat ik graag trainingen geef aan anderen en graag voor een groep sta en anderen iets leer. Ik besloot mede door mijn ervaring bij de YMCA ook om de PABO te gaan doen en daar heb ik ook weer veel opgestoken. Via de YMCA heb ik ook waardevolle contacten opgedaan en zodoende ben ik bijvoorbeeld ook ingehuurd om verschillende chocoladeworkshops en een aantal keer een capoeiraworkshop te geven voor onder andere YMCA Vlaardingen.

Waarom zou jij anderen aanraden om vrijwilliger te worden?

Ik vind de YMCA echt een hele mooie vereniging en ik ben blij dat de YMCA in mijn leven is gekomen. De YMCA geeft vrijwilligers een kans om ervaringen op te doen en in een veilige, gezellige omgeving te groeien op een manier wat bij hen past. Vrijwilligers kunnen verschillende vaardigheden opdoen bijvoorbeeld sociale vaar-

Waar heb je nog ambities en hoe zou de YMCA je daarin in de toekomst kunnen ondersteunen?

Ik wil graag groeien in het geven van trainingen aan volwassenen die met kinderen werken. Op dat gebied kan ik via de YMCA zeker meer ervaring op doen en op een dag zou ik een eigen locatie willen hebben waar ik activiteiten en workshops kan organiseren voor kinderen en ouders. Wellicht kan de YMCA daar ook nog een rol in spelen.

Ik hoop in ieder geval nog altijd dat er een YMCA locatie komt in Utrecht!

Ik gun het iedereen met relevante interesses om een vrijwilliger te worden.

digheden, samenwerken, organisatie skills en leiderschap skills. Als vrijwilliger bij de YMCA leer je veel maar het is ook gewoon heel leuk! Ik heb verder ook verschillende trainingen gevolgd via de YMCA en ik ben 2 keer naar het buitenland geweest met de YMCA. Dit waren hele mooie ervaringen. Ik kan alleen maar lovend zijn over de YMCA en ik gun het iedereen met relevante interesses om een vrijwilliger te worden. It's fun to stay at the YMCA!

Je zorgt voor een lach op een kinds gezicht, dat is een van de mooiste momenten.

Nynke de Vries besloot na 5 jaar deelnemen aan kampen zelf een steentje bij te dragen als stafflid. Daarom vroegen wij haar wat haar drijft, motiveert en inspireert.

Mijn naam is Nynke de Vries, ik ben 18 jaar oud en woon in Mantgum. Ik studeer op dit moment onderwijsassistent. Toen ik 10 was heeft mijn moeder mij opgegeven voor een middenkamp.

Mijn moeder kende de YMCA al omdat zij vroeger hier al kampen draaide. Nadat ik 5 jaar lang als deelnemer ben mee geweest heb ik ervoor gekozen om staffid te worden. Ik vind werken voor de YMCA belangrijk omdat ik op deze manier ervoor zorg dat kinderen een leuke tijd hebben in de vakantie. Voor mezelf haal ik veel plezier uit het werk voor de YMCA. Ik raad iedereen aan om vrijwilliger te worden, het moment dat je voor een lach zorgt op een kinds gezicht is een van de mooiste momenten.

VRIJWILLIGER in beeld

Een betrokken en

actieve YMCA-familie.

Wim de Graaf kwam eind jaren '80 terecht bij YMCA Scheveningen en is daar nog steeds actief. Daarom vroegen wij hem wat hem drijft, motiveert en inspireert.

Beste lezer, mijn naam is Wim de Graaf, geboren en getogen op Scheveningen, 67 jaar net gepensioneerd, het grootste deel van mijn leven werkzaam geweest als deurwaarder van de Rijksbelastingdienst in Den Haag met name in en rond de Schilderswijk. Ik heb een lieve vrouw, 3 dochters en 8 kleinkinderen en woon in Voorschoten. Eind jaren 1980 kwam ik terecht bij YMCA Scheveningen en ben daar nog steeds actief samen met Marian mijn vrouw en 2 dochters. Zelf ben ik voorzitter, en Marian geeft sturing aan een groep vrijwilligers die op donderdagavond in ons Buurtrestaurant maaltijden verzorgen. Mijn ene dochter is actief bij Podium aan Zee die de livemuziek tak van YMCA Scheveningen verzorgt en mijn andere dochter is betrokken bij onze maandelijks periodiek, de 4Boet.

YMCA Scheveningen is er voor anderen en maakt het verschil met haar 3 pijlers.

YMCA Scheveningen is op Scheveningen en Den Haag bekend als muziekcentrum die allerlei muzieklessen verzorgt zoals diverse instrumenten, zang, band coaching, musical, theater, dans en koren. Per week zijn er zo'n 450 leerlingen/deelnemers in alle leeftijden met name jongeren. Er zijn zo'n 20 ZZP vakkrachten actief. Behalve het YMCA-gebouw maken we ook gebruik van een dansschool op Scheveningen en organiseren we muziekprojecten voor de wijk Duindorp.

Daarnaast hebben we Podium aan Zee die wekelijks livemuziek programmeert zoals pop, jazz, folk, hiphop enz. De livemuziek is in onze eigen zaal/podium maar we programmeren ook op andere locaties van kerk tot pier. Daarnaast organiseren we ook grote buitenevenementen zoals popfestivals en zelfs het grootste korenfestival van Den Haag.

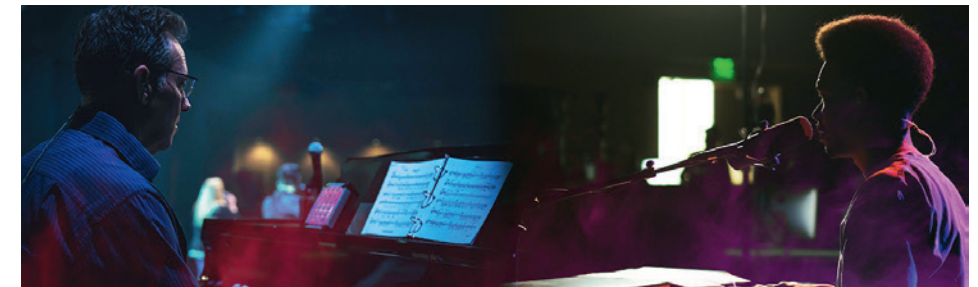
Samen eten is belangrijk.

Tenslotte hebben we eigen Buurtrestaurant die 5 dagen per week open is waar zowel (kwetsbare) bewoners van Scheveningen terecht kunnen als leerlingen van het muziekcentrum maar ook de toevallige passanten. Per jaar verzorgen we zo'n 7.500 maaltijden. Samen eten is belangrijk maar men kan ook afhalen en bij degene die aan huis gebonden zijn wordt de maaltijd bezorgt. Daarnaast kan je ook binnenlopen voor een kop koffie, pannenkoek enz. Verder organiseren we seniorenmuziekprojecten en recreatieve sport. YMCA Scheveningen kan haar activiteiten uitvoeren dankzij een betrokken bestuur en zo'n 100 vrijwilligers en stagiaires. Ook heeft zij een eigen kantoor dat elke werkdag 's middags bereikbaar is, Sandra Pronk is in vaste dienst voor o.a. beheer, planning, administratie en aansturing.

Toekomst en Ambities

We leven in een tijd waar bestuurders van organisaties als de onze wel heel veel op hun bordje krijgen. Uitwassen van regelgeving rond het witwassen, denk aan UBO en WBTR maar ook verduurzaming, inflatie, brandweereisen, onderhoud gebouw, verzekeringen, belastingen, een krappe arbeidsmarkt wat ook negatief werkt om genoeg vrijwilligers te behouden en hoe ga je om met vrijwilligersvergoedingen. Verder noodzakelijke subsidiestromen. Hier ligt ook een schone taak voor YMCA Nederland om hier met raad en daad ons bij te staan.

Tenslotte niet onbelangrijk is onze identiteit, we zijn nog steeds een christelijke organisatie en hoe geven we dat vorm anno nu? De tijd is voorbij dat wij met name voor de Hervormde Kerk het jeugdwerk uitvoerde met een zg. 1e en 2e gedeelte. De invulling van de identiteit valt en staat bij de bestuurders. Zelf ben ik actief lid van een eigentijdse evangelische kerk in Leiden ICF de gemiddelde leeftijd is daar jonger dan 40 jaar geleden in mijn traditionele kerk op Scheveningen en daarnaast zoveel meer professioneler. Maar het grootste deel van YMCA Scheveningen is nu niet kerkelijk. Dat is dus een uitdaging en moeten we het zoeken in sociaal maatschappelijk dienstbaarheid vanuit een christelijke traditie. We zijn wel blij met ons supergoed gospelkoor.

Het werk wat ik nu doe is perfect voor mijn ontwikkeling.

Charlotte Leung is vaak te vinden 'achter haar laptopje'. Om lekker te gamen maar sinds kort ook om de communicatie van de YMCA nog beter te maken. Daarom vroegen wij haar wat haar drijft, motiveert en inspireert.

Mijn naam is Charlotte Leung, 23 jaar, woonachtig in Den Haag en werkzaam bij YMCA Scheveningen als PR-medewerker sinds 2018 en vanaf juli 2023 marketingcommunicatie coördinator bij YMCA Nederland. Hier ben ik vaak te vinden achter mijn laptopje haha. Daarnaast kan ik met trots melden dat ik mijn hbo-bachelor diploma Communicatie op zak heb. Helaas is wel de uitreiking pas in oktober, sneller kon helaas niet. Maar goed, naast de YMCA-werkzaamheden heb ik een grote passie voor muziek en gamen. Sinds kleins af aan probeer ik al de piano onder de knie te krijgen met mijn kleine vingertjes.

Rond een jaar of 15 heb ik de gitaar en ukelele opgepakt en via onder andere YouTube zelf de instrumenten leren spelen. Ook heb ik een poging gewaagd om de productie te doen achter een nummer, maar daar ben ik nog zeker een amateurje. Zoals ik net vertelde, heb ik ook een passie voor gamen. Lekker met vrienden een avondje Overcooked 2 of Among Us of Portal. En ben ik in mijn eentje, dan zet ik lekker even Formule 1 of Grand Turismo 7 aan en kan ik heerlijk racen rond het circuit van bijvoorbeeld Monza of 24u Le Mans.

Hoe ben je in aanraking gekomen met de YMCA?

Uhm, ja dat is even een tijdje terug. In 2017 mocht ik als enthousiaste mbo student stagelopen bij een willekeurig bedrijf of organisatie. Na lang gezocht te hebben, heb ik hulp ingeschakeld bij mijn docent. Zij heeft mij gelukkig geïntroduceerd bij YMCA Scheveningen. Na een leuk gesprek met Wim de Graaf, kon ik bij YMCA Scheveningen stagelopen als medewerker marketing

Samen willen we YMCA Nederland goed op de kaart te zetten.

en communicatie. De stageperiode was zo leuk en variërend dat ik graag wilde blijven hangen. Dit mocht ook en ben ik verdergegaan als PR-medewerker.

Wat doe jij voor anderen vanuit de YMCA?

Erg veel haha. Bij YMCA Scheveningen ben ik vooral bezig met alle offline en online communicatiemiddelen. Daarmee bedoel ik het maken van flyers, folders, posters, iets plaatsen op social media, schrijven van persberichten en het maken van de menuboekjes en menuposters. Daarnaast help ik soms mee met diverse evenementen. Misschien ken je het wel, het 'Terug naar de Kust Korenfestival' (wat inmiddels Zingen aan Zee heet), 'Vlaggetjesdag' en Musical en Theaterkidz optredens. Daar ben ik ieder jaar wel te vinden ter ondersteuning en social media.

Ik hou heel erg van efficiëntie. Dus hoe kan je zo makkelijk en handig mogelijk te werk gaan. Zo heb ik bijvoorbeeld voor de maandelijkse menu's bij YMCA Scheveningen een gezamenlijk Excel bestand opgezet waar zowel de menubedenker, de website maker als ik in kunnen. Op deze manier zijn alle menu's op alle platformen gelijk aan elkaar. Ik heb namelijk weleens een mevrouw aan de telefoon gehad die het vreemd vond dat de menu's in het menuboekje en op de website zo verschillend waren. Dit vond ik ook vreemd. Vervolgens ging ik nadenken, hoe kunnen we het nou zo doen dat alles gelijk is aan elkaar. En ja hoor daar kwam het idee. Een gezamenlijk bestand waar iedereen in kan werken en kan kopiëren en plakken. Dit is voor alle partijen veel efficiënter.

Sinds dat ik bij YMCA Scheveningen ben, is het mij opgevallen dat er nooit echt een duidelijke huisstijl is. Iedereen doet eigenlijk maar wat en stagiaires hebben weer hele andere stijlen. Voor de doelgroep is het erg verwarrend niet makkelijk herkenbaar. Om die redenen wilde ik een vaste huisstijl, oftewel een Brand Identity Guideline opzetten, zoals Albert Heijn, Bol.com of Formule 1. De doelgroep moet de communicatie uitingen zien en meteen denken 'oh dat is van YMCA'. Ook voor toekomstige stagiaires of medewerkers zal dit erg gunstig zijn, omdat iedereen op 1 lijn zit en het niet lijkt alsof 3 mensen 3 verschillende flyers hebben gemaakt.

Bij YMCA Nederland werk ik als marketingcommunicatie coördinator samen met Willem Jan om YMCA Nederland goed op de kaart te zetten. Hier speelt communicatie natuurlijk een grote rol in. Ik zal een mooi social media strategische plan opstellen en uitvoeren, landingspagina's opzetten en helpen met operationele diensten.

De ervaring die ik nu opbouw bij YMCA is natuurlijk erg voordelig voor de toekomst, voor mijn CV.

Wat betekent jouw werk vanuit de YMCA voor jezelf?

De ervaring die ik nu opbouw bij YMCA is natuurlijk erg voordelig voor de toekomst, voor mijn CV. Want wat ik vaak zie, is dat bedrijven tegenwoordig graag iemand pas willen aannemen, zodra diegene zo'n 4 à 5 jaar ervaring heeft. Bij YMCA ben ik mijn ervaring erg mooi aan het opbouwen. Daarnaast is het werk wat ik doe perfect voor mijn eigen ontwikkeling. Voor mijn gevoel heb ik nog de kans om veel fouten te maken en hiervan te leren. Het is vallen en opstaan. Ik ben nu nog jong, maar zodra ik in de toekomst voor grote bedrijven zal werken, wordt er een bepaald niveau van jou verwacht. Door mijzelf goed te ontwikkelen bij YMCA, kan ik aan die verwachtingen voldoen en wordt het ook makkelijker om mij aan te nemen in plaats van de andere kandidaten.

Waarom zou jij anderen aanraden om vrijwilliger te worden?

Nou, zal ik even een standaard antwoord geven. Uhm dat is omdat je met superleuke collega's mee samen kan werken haha. Oké, even serieus. Een vrijwilliger zijn, staat erg mooi op je CV, dat is 1. Misschien ben ik één van de weinigen die zo denkt, maar als je net begint, is het goed om niet te veel na te denken over het geld. Soms is het goed om meer in te leveren dan dat je terugkrijgt, want uiteindelijk verdien je het meest waardevolste terug, namelijk ervaring. Werkgevers hebben meestal liever iemand die veel ervaring heeft opgebouwd dan iemand die weinig ervaring heeft, of alleen stages heeft gelopen. Iemand die weinig tot geen ervaring heeft, moet veel begeleid worden en niet alle bedrijven hebben hier nou de tijd en geld voor. Daarom nemen ze liever iemand met veel ervaring. Daarbij ben je nu nog jong en heb je nog geen echte vaste lasten. Meeste wonen nog bij hun ouders, dus je hebt

ook nog geen hypotheek of huur die je MOET betalen. Dus vrijwilliger zijn, is een mooie kans om jezelf goed vol te stomen voor de toekomst.

Waar heb je nog ambities en hoe zou de YMCA je daarin in de toekomst kunnen ondersteunen?

Uhm ambities heb ik vrij veel. Persoonlijk wil ik graag mijzelf nog verder ontwikkelen in mijn vakgebied Communicatie. Dus een goede communicatie professional worden. Vanuit school merk ik toch zo nu en dan dat er nog wat gaten zitten in de stof die ik heb gekregen. Het is zeker een basis, maar je zal je toch verder moeten ontwikkelen. En dan wil ik zeker niet mijn school afkappen, maar na de studie heb ik nog niet echt een zelfverzekerd gevoel om van start te gaan bij een bedrijf. Daarom vind ik dat YMCA mij nu al goed op weg helpt naar deze ambitie. Bij het hoofdkantoor werk ik nauw samen met een marketingcommunicatie professional uit het vakgebied en dit vind ik erg fijn. Hij is in staat om mij de fijne kneepjes van het vak te leren.

Naast een goede communicatieprofessional worden, wil ik ook het creatieve deel van het vak verder ontwikkelen. Vooral het maken van video's en het gebruik van After Effects. Het zal voornamelijk veel oefenen zijn. Dus als ik bij YMCA veel content kan omzetten naar video en deze mooi kan bewerken, dan ben ik helemaal tevreden.

BEROEPS aan het woord

De hele familie heeft het YMCA-virus.

Ik ben Gerry Stapper, 45 jaar, zo'n 21 jaar geleden begonnen als vrijwilliger bij CJV Alphen, getrouwd, moeder van 2 dochters (die het YMCA-virus al vanaf geboorte in zich hebben) en pleegmoeder. In m'n vrije tijd sport ik graag (krachttraining, hardlopen) en ben ik thuis trots op onze tuin. Daar zitten heel wat uurtjes werk in! Verder ben ik vrijwilliger in het beamerteam van de kerk en in het dorpssteam van onze gemeente. Sinds 3 jaar ben ik manager van de 3 kampeercentra (Leusden, Hulshorst en Driebergen) en organiseer ik daarnaast samen met collega Sarai, de vrijwilligerscommissie en ruim 140 vrijwilligers de Fun2stay zomerkampen.

Wat doe je voor de YMCA in je dagelijks werk?

In het 'warme' half jaar werk ik 5 dagen in de week voor de kampeercentra en Fun2stay. In het 'koude' half jaar 2 dagen. Afhankelijk van of de kampeercentra geopend of gesloten zijn, zijn er verschillende werkzaamheden. Zo zorgen we uiteraard dat er voldoende medewerkers voor in het seizoen zijn, met de juiste scholing/achtergrond. Omdat we niet het hele jaar geopend zijn, zijn dit jaarlijks ook weer veel nieuwe collega's. Verder plannen we onderhoud aan de gebouwen of terreinen in de winter of lossen we eventuele problemen of storingen die er zijn tijdens het

seizoen op. Financieel/budgettair zijn er een aantal werkzaamheden en natuurlijk zijn er allerlei voorbereidingen voor de Fun2stay zomerkampen. De 5 weken waarin deze kampen zijn ben ik natuurlijk ook veel in Leusden. Verder zorgen we ervoor dat de locaties zo vol mogelijk geboekt zitten en dat alles op orde is met geboekte onderdelen. Gedurende het seizoen komen er natuurlijk ook gewoon veel dagelijkse vragen voorbij die beantwoord moeten worden zodat de locaties zo goed mogelijk draaien.

Wat betekent jouw werk voor de YMCA voor jezelf?

Het is een mix waarin privé en werk in elkaar overlopen. Veel mensen geven aan dat het voelt als een tweede thuis en dat herken ik ook zeker, bij iedere locatie voelt het zeer vertrouwd om er te zijn. Qua werk: mijn mooiste moment is altijd als de

Gerry Stapper doet aan krachttraining en hardlopen. Daarnaast loopt zij de benen uit haar lijf voor de 3 kampeercentra van de YMCA. Daarom vroegen wij haar wat haar drijft, motiveert en inspireert.

Mijn mooiste moment is altijd als de tenten in Leusden en Hulshorst er weer staan.

tenten in Leusden en Hulshorst er weer staan (die worden in de winter afgebroken en in april weer opgebouwd) Dan begint namelijk het seizoen weer en zijn de kampen weer gevuld met kinderen. Fijn als we tijdens het seizoen de docenten en begeleiders van sportclubs, kerken en zomerkampen weer kunnen ondersteunen in hun verblijf!

Het geeft een mooie voldoening als de kinderen bijvoorbeeld weer een top groep8-kamp hebben gehad. Als kind blijft zo'n kamp je vaak toch bij. Hoe mooi is het dan dat ze die herinneringen bij ons gemaakt hebben! Pas was ik bij iemand op kraamvisite. Bij het doorbladeren van een foto-album uit zijn kindertijd (even babyfoto's vergelijken) kwamen we foto's tegen van hele herkenbare tenten, bleek hij ook in Leusden op kamp te zijn geweest vroeger. Dat is toch mooi, zo'n lange geschiedenis en zoveel mensen die daar geweest zijn! Qua prive: mijn kinderen gaan zeker ook in de zomerweken af en toe een dagje/nachtje mee. Verder sta je, omdat er zowel medewerkers als vrijwilligers zijn, wel de hele dag door 'aan'. Dus ook als ik thuis ben. Een medewerker heeft overdag een vraag, een vrijwilliger vaak in de avond omdat zij overdag juist op hun eigen werk zijn. Ook zijn de locaties 24 uur per dag geopend, dus ook in de avond of nacht ben ik daar regelmatig maar kunnen daar ook vragen of uitdagingen vandaan komen terwijl ik thuis ben. Het is in ieder geval geen 9-5 baan, haha!

Welke ontwikkelingen/ambities binnen de YMCA staan er nog op je bucketlist?

Ik doe niet aan bucketlists :-). Dat voelt als beperking omdat ik dan daarop gefocust zou zijn, ik bekijk liever wat er per moment voorbijkomt en speel daarop in. Dan ben je ook flexibeler in de ontwikkeling van de locaties en dat is denk ik beter voor de organisatie.

Hoe zie jij de YMCA over 10 jaar in termen van groei, aandeel, bereikte doelstellingen etc.?

Er zijn op het moment volop ontwikkelingen en uitdagingen. Om het even op 1 gebied te houden: de mensen binnen de YMCA. Ik denk dat de YMCA binnen de medewerkers en vrijwilligers ontzettend veel expertise in huis heeft die kan helpen bij alle stappen die er gezet gaan worden de komende jaren. Verder kom je als onderdeel van die organisatie uiteraard iets brengen, maar daarnaast krijg je er ontzettend veel voor terug. Ik denk dat dit laatste de komende 10 jaar zeker ook nog meer naar voren zal komen. Naast een superfijn netwerk de mogelijkheden om jezelf als vrijwilliger of medewerker te ontwikkelen. Ik vind dat zelf een zeer belangrijk onderdeel. Dat die mogelijkheid er is.

Zo is op de locatie in Leusden dit jaar een collega in de functie van locatiebeheerder gestart. Ze is een jaar of 10 geleden begonnen bij ons als stagiaire in de campsupport en staat er nu echt in haar nieuwe functie. Of de huidige voorzitter van de Fun2staycommissie, ik heb hem als tiener nog in één van onze kampen mee gehad. Dat soort ontwikkelingen en lange verbintenissen aan de YMCA geeft echt wel voldoening en mogelijkheden!

VRIJWILLIGER in beeld

Mijn liefde voor en betrokkenheid bij de YMCA is in de wieg begonnen.

Pé Wapenaar is al sinds 1934 betrokken bij de YMCA. Ook als ere-bestuurder draagt hij nog steeds zijn steentje bij. Daarom vroegen wij hem naar zijn verhaal.

Ik ben Pé Wapenaar. Mijn liefde voor en betrokkenheid bij de YMCA is in de wieg (1934) begonnen. Zowel mijn vader als moeder waren in hun jeugd jaren zeer actief (ook bestuurlijk) in Vlaardingingen bij "Liefde en Vrede". Toen zij na hun huwelijk in 1929 naar Beerzerveld (Ov) vertrokken, waar mijn vader hoofd van de School met de Bijbel werd, bleven zij daar actief. Meisjesvereniging, Knapenvereniging en Jonge Mannenvereniging werden geleid. Ik mocht bij uitstapjes van deze verenigingen als zoontje van de "meester" vaak mee. Zo ontstond bij mij het verlangen ook bij zo'n vereniging te horen, maar mijn vader vond dat ik daarvoor 12 jaar moest zijn. Toen wij in 1946 naar Schiedam verhuisden, was ik 12 jaar en werd daar snel lid van de C.J.V.-jongensclub "Bid en Werk". Elke zondagmiddag in gebouw "Irene" vlak bij ons naast de deur.

Later werd dit op de zondagavond de CJMV "Centrum". Op de jongensclub kreeg ik al snel een bestuursfunctie (secretaris) en daarmee is een bestuurlijk traject binnen de plaatselijke, later provinciale en landelijke organisatie begonnen. Natuurlijk ging ik in Schiedam bij de CJMV-voetbalvereniging HBSS voetballen. In 1953 ging ik in Utrecht theologie studeren, maar werd ook lid van de UCJMV op het Domplein. Een kleine vereniging, die later deel uitmaakte van de Utrechtse Federatie van CJMV's. Daarvan werd ik enige jaren voorzitter.

In Utrecht ontmoette ik Leni, mijn vrouw

Pé Wapenaar draagt het voorzitterschap over aan Cornelis van Eysinga (1975)

Binnen deze federatie ontmoette ik Leni Zuur, die een jongensclub in Utrecht-Oudwijk leidde. Zij wilde mijn vrouw worden en in 1959 zijn we getrouwd. Grijskerke op Walcheren werd onze eerste gemeente. Daar leidden we samen op de zondagavond de CJMV-jeugdclub. Spoedig werd ik voorzitter van de Provinciale Commissie Zeeland van het CJMV. Later ongeveer 1970 – werd ik lid van het Hoofdbestuur. In 1973 enige jaren voorzitter. In 2000 heb ik nog twee jaar het voorzitterschap tijdelijk waargenomen.

Er zijn er nog meer momenten en activiteiten binnen de YMCA te melden. Leusden, Hulshorst, ESH, Buitenlandse Reizen, de commissie Wereld Wijd Werk en de CJV Boekhandel. Omstreeks 1948 mocht ik naar een week in Leusden. Daar ontstond een contact met Oom Hein Verhaar, die mij later vroeg in de keuken te komen helpen. Dat heb ik enige jaren gedaan. Het helpen in de keuken ging over in het leiden van kampen. Niet alleen in Leusden. Ook in Hulshorst waar ik samen met mijn vrouw (toen verloofde) vele kampen geleid heb. Samen hebben we ook buitenlandse reizen van CJMV Den Haag geleid. In de zomer van 1957 heb ik enige maanden als assistent op de ESH gewerkt.

Internationale contacten met de YMCA ontstonden toen ik in 1955 met enige andere jongeren deel mocht nemen aan het Eeuwfeest van de Wereldbond in Parijs. We gingen eerst naar Londen om daar een musical in te studeren die we in Parijs tijdens het Eeuwfeest hebben uitgevoerd. Als landelijk bestuurder heb ik de wereldconferenties in Nottingham (1969) en Kampala (1973) mogen meemaken.

Met het neerleggen van het voorzitterschap in 1975 begon een nieuwe periode als ere-bestuurder. Zo blijf ik nog steeds betrokken en volg de ontwikkelingen. Als ik terugkijk is mijn conclusie dat de YMCA in al zijn vormen en activiteiten veel heeft bijgedragen aan mijn persoonlijke en maatschappelijk vorming.

In die persoonlijke vorming was aandacht voor geestelijke, c.q. geloofs-

vorming. Daarbij denk ik vooral aan de momenten rond de vlaggenmast in Leusden met Oom Hein en de avondsluifingen tijdens kampweken en reizen.

Als ere-bestuurder ben ik langs de zijlijn nog betrokken bij ontwikkelingen. De YMCA is in de Nederlandse samenleving niet meer een grote jeugdorganisatie. Het is een van de vele maatschappelijke organisaties. Ik zie hoe de YMCA van 2023 sterk wil inspelen op maatschappelijke ontwikkelingen als duurzaamheid. In de visie wordt geschreven 'We laten jeugd en jongeren zo hun talenten ontdekken en een bijdrage leveren aan een gezonde, vitale en prettige wereld'. In deze hedendaagse situatie komt de vraag hoe de YMCA zijn eigen - christelijke- identiteit kan bewaren en vormgeven dringender dan ooit aan de orde en vraagt diepgaande bezinning. De oprichters van het Nederlands Jongelings Verbond kozen in 1853 als zinspreuk voor hun nieuwe organisatie de woorden uit Rom 1:16: 'Want ik schaam mij het evangelie van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft'.

In het voorwoord in het gedenkboek: "100 jaar CJMV" in 1953 schrijft de toenmalige voorzitter, dr.G.P. van IJterzon, "Nieuwe methoden zijn gezocht en gevonden. Nieuwe wegen zullen telkens weer voor komende geslachten moeten worden gewezen. Mits de band met Christus maar blijft." Woorden, die in onze tijd geschreven hadden kunnen worden en die ik graag overneem. Zij komen ook voort uit de zinspreuk, die 170 jaar geleden werd uitgekozen

Het is mijn wens dat deze woorden inspirerend blijven en kracht geven tot heil van de jongeren, voor wie YMCA Nederland ook nu van betekenis mag en kan zijn.

Nog steeds betrokken als ere bestuurder

Ernst Sillem Hoeve
(1960)

VRIJWILLIGER in beeld

De YMCA is voor mij een voorbeeld organisatie van hoe belangrijk sociaal werk is.

FOTO: LAURENS MARTINA

Michelle Hemmes kwam in Engeland in aanraking met de YMCA. En ze nam haar enthousiasme mee terug naar Nederland. Daarom vroegen wij haar wat haar drijft, motiveert en inspireert.

Hoihoi, mijn naam is Mies en ik ben al een aantal jaren vrijwilliger bij de YMCA/ Ycamps. Ik ben 25 jaar en woon in Vlaardingen. Ik heb de opleiding Management in de Zorg gedaan op de HU waarna ik ben gaan werken als opbouwwerker/ jongerenwerker. Sinds dit jaar heb ik de overstap gemaakt naar mantelzorg adviseur.

Hoe ben je in aanraking gekomen met de YMCA?

Ik heb altijd een passie gehad om naar Engeland te gaan. En tijdens mijn opleiding was ik bezig met het vinden van manieren om een ingang te vinden om dit te verwezenlijken. Ik kwam zo terecht bij een traject binnen de HU waar je je kennis kan verdiepen en verbreden; het honneurs-traject. Ik zag dit als mijn kans om internationaal te beginnen. Op deze manier kwam ik bij de YMCA terecht, omdat ze over heel de wereld werkzaam zijn. Niet alleen vind ik de missie en visie van de YMCA passen bij mezelf, maar specifiek de zomerkampen spraken me aan. Iets leuks organiseren voor jongeren, geweldig.

Wat doe jij voor anderen vanuit de YMCA?

Nadat ik me had ingelezen en had aangemeld als vrijwilliger ben ik begonnen met het doen van zomerkampen. Eerst een vluchtelingenkamp, daarna Ykids, en toen toch weer terug naar vluchtelingen. Van mezelf ben ik erg kwaliteitsgericht, en door

FOTO: LAURENS MARTINA

FOTO: LAURENS MARTINA

Iets leuks organiseren voor jongeren, geweldig!

FOTO: UNIENK

YMCA is een echte community, dat is wat het leven leuk maakt.

mijn interesse in management en beleid ben ik langzaam steeds meer gaan groeien richting de stuurgroep. De collega's bij de YMCA zagen dit ook en vroegen of ik hier graag aan deel wil nemen. Met plezier!

Het leuke vind ik vooral dat ik mag deelnemen aan en meedenken over nieuwe kampen, en nieuwe doelgroepen. Zo was ik bij de pilot van het Laureuskamp en bij het jonge mantelzorgers kamp. Beide een succes met vervolg. Steeds meer mogelijkheden komen er ook om internationaal te werken. Zo was het plan dat ik naar Amerika zou gaan voor een conferentie, maar door een visa probleem is dit helaas niet doorgegaan. Andere reizen en mogelijkheden zijn er genoeg, ik kan niet wachten.

Wat betekent jouw werk vanuit de YMCA voor jezelf?

De YMCA is voor mij een voorbeeld organisatie van hoe belangrijk sociaal werk is. Niet alleen de kampen maar ook de activiteiten en het jeugdwerk erbuiten. Een plek hebben voor jongeren om met lotgenoten, leeftijdsgenoten of gewoon vrienden plezier te hebben en zich kunnen ontwikkelen is zo belangrijk. Ik heb dat ook gezien als jongerenwerker/opbouwwerker. Het hebben van een ontmoetingsplek met mensen die je altijd willen helpen met van alles, een echte community, dat is wat het leven leuk maakt. Dat hebben we ook allemaal wel gemerkt tijdens de coronacrisis, toen alles dicht was behalve de buurthuizen.

Ik vind het heel fijn dat ik kan helpen aan het verbeteren van de ervaringen van de jongeren tijdens kampen, en het ontwikkelen van kampen voor nieuwe doelgroepen.

Waarom zou jij anderen aanraden om vrijwilliger te worden?

Buiten dat het heel leuk werk is, is het ook een goede plek om jezelf te ontwikkelen. Heel veel dingen zijn mogelijk en creativiteit wordt gestimuleerd. Daarbuiten is het ook een goed excuus om weer zelf weer even in de natuur te leven en als een kind buiten te spelen. Het is zowel jouw vakantie als die van de jongeren.

Waar heb je nog ambities en hoe zou de YMCA je daarin in de toekomst kunnen ondersteunen?

Zelf zou ik meer internationale dingen willen doen. Naar conferenties of een internationaal kamp. Dat is waar mijn passie echt ligt.

VRIJWILLIGER in beeld

Vanuit mijn passie voor jeugdwerk wil ik een positieve bijdrage leveren aan YMCA.

Valerie Pronk kwam via de YMCA in aanraking met muziek. En tot op heden zit er nog steeds muziek in haar voor de YMCA. Daarom vroegen wij haar wat haar drijft, motiveert en inspireert.

Hoi! Mijn naam is Valerie Pronk, 26 jaar en woonachtig in Den Haag. Ik ben op dit moment werkzaam als muziektherapeut binnen de psychiatrie, waarbij ik werk met volwassenen met complexe PTSS en persoonlijkheidsproblematiek. Naast mijn werk studeer ik de Bachelor Psychologie aan de Open Universiteit.

Ik ben opgegroeid in de omgeving van Scheveningen en daar ook betrokken geraakt bij de lokale YMCA, YMCA Scheveningen. In de organisatie ben ik gestart als deelnemer bij de muzieklessen, maar al snel doorgesloopt in mijn tienerjaren als vrijwilliger. Op dit moment ben ik 2e penningmeester in het bestuur van YMCA Scheveningen en voornamelijk betrokken bij de diverse evenementen als barmedewerker. Sinds dit seizoen ben ik tevens algemeen bestuurslid bij YMCA Nederland na veel ervaring opgedaan mogen hebben binnen de diverse takken van de YMCA. In deze rol probeer ik vanuit mijn passie voor jeugdwerk en de ontwikkeling van jeugd/ jongeren een positieve bijdrage te leveren aan de organisatie.

Hoe ben je in aanraking gekomen met de YMCA?

Op ongeveer 7-jarige leeftijd heeft mijn familie mij opgegeven voor het kindertheaterkoor van YMCA Scheveningen, "de Zeesterren". Muziek maken werd mijn uitlaatklep en vervolgens heb ik binnen YMCA Scheveningen diverse instrumenten mogen leren bespelen. Dit heeft mij vervolgens in mijn verdere ontwikkeling gevormd en ook mijn interesse voor de opleiding tot muziektherapeut is via de YMCA tot stand gekomen.

Mijn opleiding tot muziektherapeut is via de YMCA tot stand gekomen.

Het belangrijkste voor mij is dat de YMCA een vorm van thuiskomen is.

In mijn tienerjaren kwam ik er tevens achter dat de YMCA groter was dan alleen Scheveningen. Door een vacature voor vrijwilligerswerk in Italië bij YMCA Siderno, kwam ik in contact met YMCA Nederland. Naar aanleiding van mijn wens om ook op internationaal gebied nieuwe ervaringen op te doen, ben ik uitgenodigd voor de Masterclass van YMCA Nederland. De masterclass heeft mij geënthousiasmeerd om betrokken te blijven bij de landelijke organisatie en om ervaringen op te doen binnen Y Camps en de Internationale Commissie.

Wat doe je voor anderen vanuit de YMCA?

Wat ik ten alle tijden probeer te doen is plezier en enthousiasme over te brengen en om een plek te creëren waar jeugd/ jongeren er mogen zijn en mogen groeien op hun eigen manier. Dit is mijn onderliggende doel binnen alle werkzaamheden die ik doe; of dat nou het organiseren van een activiteit is, het stoeien over beleidszaken of het creëren van content: het achterliggende doel is voor mij altijd het creëren van een veilige plek voor iedere betrokkene, deelnemer of vrijwilliger in de organisatie om zichzelf te mogen uiten.

Wat betekent jouw werk vanuit de YMCA voor jezelf?

De YMCA heeft mij in mijn ontwikkeling ook alle ruimte te geven om te onderzoeken waar mijn eigen krachten en uitdagingen liggen; hetzelfde als ik nu wil overbrengen als vrijwilliger. Door diverse taken aan te gaan (van pr-werkzaamheden, tot het begeleiden van een kamp en

van trainingen geven tot aan in een restaurant staan) ben ik meer over mezelf gaan leren en heb ik handvatten mogen creëren voor mijn verdere loopbaan. Maar het belangrijkste voor mij is dat de YMCA een vorm van thuiskomen is; het gevoel van verbonden te zijn met een groep gelijkgestemden en één visie uitdragen om de wereld van jeugd / jongeren nog een stukje mooier te maken, maakt mij gelukkig.

Waarom zou jij anderen aanraden om vrijwilliger te worden?

Ik zou anderen aanraden om vrijwilliger te worden bij de YMCA, aangezien het dé plek is om nieuwe ervaringen op te doen en om nieuwe vaardigheden te leren. Daarnaast is het ook dé plek om voldoening te halen, je kunt in de organisatie zelf plezier ervaren; maar dit vervolgens ook overbrengen op anderen. Iedereen is welkom!

Waar heb je nog ambities en hoe zou de YMCA je daarin in de toekomst kunnen ondersteunen?

De enige ambitie die ik op dit moment nog heb is om nog meer te investeren in bewustzijn rondom mentale gezondheid, aangezien dit een belangrijk thema is binnen het jeugdwerk in de hedendaagse maatschappij. Onbewust doen wij binnen de organisatie al veel op dit gebied, maar wellicht kan dit nog verder groeien op het gebied van trainingen of onderzoek over welk positief effect de YMCA nu precies op de mentale gezondheid heeft.

Plezier en
enthousiasme overbrengen.

VRIJWILLIGER in beeld

Als vrijwilliger kom je in een snelkookpan van ervaringen terecht en je leert snel nieuwe vaardigheden.

Minke Kroon is een echte YMCA -baby. En inmiddels gaat ook haar dochter op kamp. Daarom vroegen wij haar wat haar drijft, motiveert en inspireert.

<< Marije en ik bij een djembe workshop op kamp

Ik ben Minke, 31 jaar. Moeder van een dochter en zwanger van een tweede kindje. We wonen nu nog in Utrecht maar verhuizen eind dit jaar naar Nijkerk. In het dagelijks leven ben ik projectmanager bij een bureau dat websites bouwt.

Hoe ben je in aanraking gekomen met de YMCA?

Ik ben een YMCA-baby. Mijn ouders kennen elkaar via de YMCA net zoals mijn opa en oma. Mijn vader gaf onder andere zeilinstructie kamp en mijn moeder vader-kind weekenden in de Biesbosch en deed éénoudervluchtelingen weken. Toen ik 15 zei ik tegen mijn moeder dat ik wel mee wilde op kamp en zo geschiedde. Ik werd toen hulpstaf bij een éénoudervluchtelingen week op de Paasheuvel. Daar ben ik eigenlijk nooit mee gestopt.

De vakantie week doe ik nog steeds samen met mijn moeder. We vertellen eigenlijk nooit dat we moeder-dochter zijn maar de kinderen zijn slim genoeg om daar halverwege de week toch achter te komen.

Sinds vorig jaar gaat mijn dochter ook mee op kamp en is het iets lastiger om geheim te houden dat we familie zijn.

Wat doe jij voor anderen vanuit de YMCA?

1x per jaar draai ik één ouder vluchtelingen week. Sinds een paar jaar heb ik het hoofdstaf stokje van mijn moeder overgenomen. Nu ben ik hoofdstaf samen met Marije. We zijn een fijne

Ik ben een YMCA-baby

Met een week kamp komen er hele andere kwaliteiten aan bod.

combinatie. Zij is van de sociale kant en ik sla spijkers met koppen. Leuk weetje, toen mijn oma met de YMCA in 1959 als stafid op kamp ging mocht zij geen hoofdstaf zijn omdat ze een vrouw was. Gelukkig zijn de tijden nu anders.

Wat betekent jouw werk vanuit de YMCA voor jezelf?

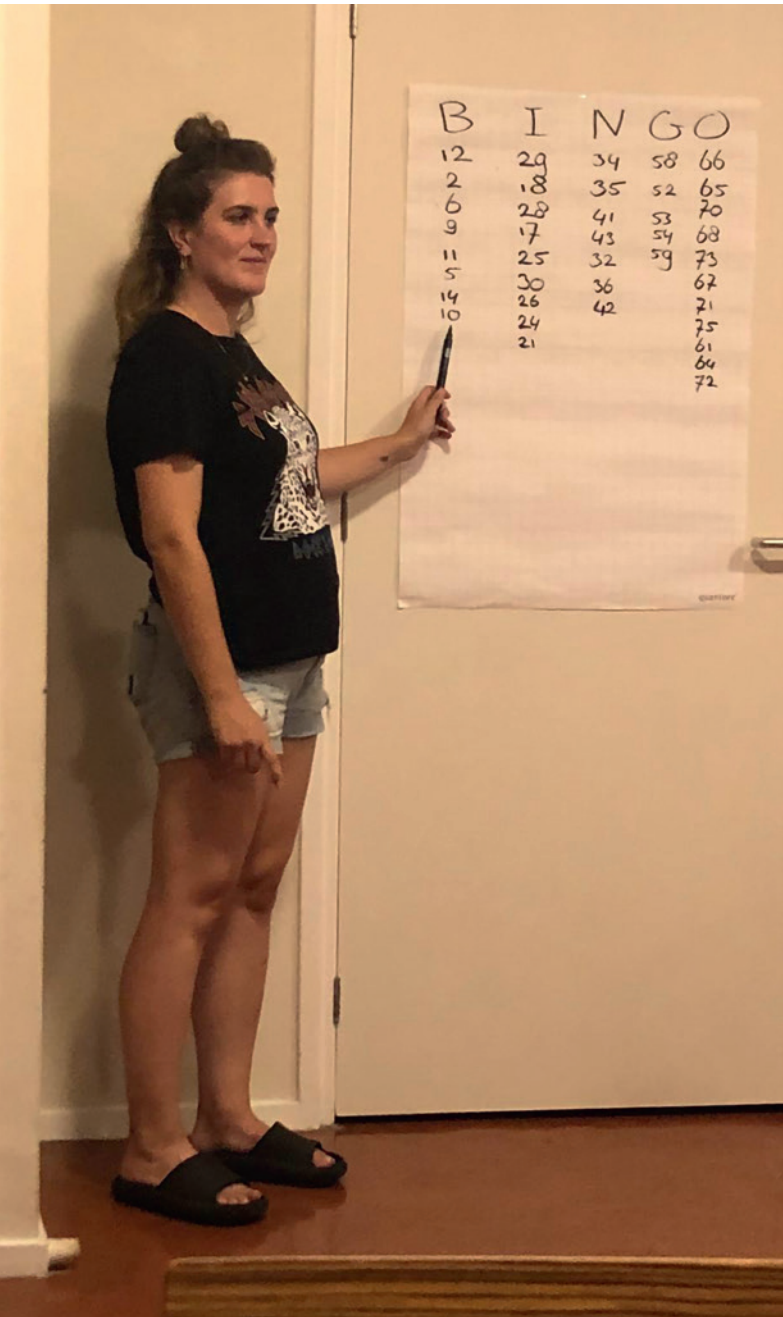
Met mijn dagelijkse werk doe ik iets totaal anders. Ik ben projectmanager bij een bureau dat websites bouwt. Met een week kamp komen er hele andere kwaliteiten aan bod. Zit je juist meer op de sociale kant van de maatschappij maar ook een stukje creativiteit qua activiteiten en soms adhoc handelen. Het is fijn om die afwisseling te hebben en je ook op die gebieden te ontwikkelen.

Waarom zou jij anderen aanraden om vrijwilliger te worden?

Je komt in een snelkookpan van ervaringen terecht en je leert snel nieuwe vaardigheden. Die vaardigheden kan je goed gebruiken in andere onderdelen van je leven. Zo was ik voor mijn zwangerschap captain van ons rugbyteam. Dat is een groep dames met verschillende achtergronden en motivaties. Door de weken kamp heb je hier meer oog voor en weet je hoe je personen op verschillende manieren kan benaderen.

<< Op kamp wanneer we bingo spelen en ik de getallen opschrijf

>> In 1992 op Kamp Hulshorst

Waar heb je nog ambities en hoe zou de YMCA je daarin in de toekomst kunnen ondersteunen?

Voor nu zijn de ambities om ons 'grote mensen huis' in Nijkerk op te knappen en daar te gaan settelen. Ik heb voor nu geen ambities op werkgebied of om kennis op te doen in bepaalde besturen. Wie weet als de kinderen groter zijn. Eerst heerlijk van deze fase genieten.

VRIJWILLIGER in beeld

Werken in een internationaal team van YMCA vrijwilligers is fantastisch.

Hetteke Wapenaar begon op haar zestiende in de verzorgingsstaf tijdens vakantieperiodes. Nu hobbelt inmiddels de vierde generatie 'Wapenaar' rond op de vakantieperiodes. Daarom vroegen wij haar wat haar drijft, motiveert en inspireert.

Mijn naam is Hetteke Wapenaar. Ik ben voor het eerst (onbewust) in aanraking gekomen met YMCA door de verhalen in de familie. Bij mijn opa en oma (Arie Wapenaar en Riek Wapenaar- vd Windt) vielen de woorden Liefde en Vrede (YMCA Vlaardingen) en OVV (Ons Oud Verbond) met regelmaat.

Begin jaren zeventig, ik zal een jaar of 10 geweest zijn, dat mijn vader, Pe Wapenaar, als voorzitter van Het Landelijk Verbond op bezoek ging bij de zomerkampen. Ik reed graag mee en zo heb ik o.a. ook Ome Hein mogen ontmoeten. Iemand waarvan ik me nu beter kan voorstellen wat hij voor het CJV betekend heeft dan toen ik hem in de jaren zeventig ontmoette.

Wat doe jij voor anderen vanuit de YMCA

Op mijn zestiende in 1977 ben ik begonnen als verzorgingsstaf in de vakantieperiodes op de Ernst Silleme Hoeve. Kamers schoonmaken, aardappels pitten onder de inspirerende leiding van Mevrouw Wassink en (toen al) Cees en Ans Purmer. Na twee jaar mocht ik door naar de programmastaf. Waar ik mijn eerste trauma heb opgelopen. Bingoavond leiden met de bejaarden. Ik dacht dat het een spelletje was. Maar nee, het fanatisme was groot... "Ja Bingo" was niet goed als je dat riep. Het moest "Bingo" zijn.

Daarna begon het zomerkampwerk voor mij. Tweede generatie gastarbeiders kinderen vakantieperiodes. Groepen van 80 kinderen in Leusden. Wat een plezier hebben we als staf gehad. Daarnaast activiteiten in het kader van vluchtelingenwerk (o.a. volleybaltoernooi met Tamil vluchtelingen).

Ik kan iedereen aanraden, samen met je kinderen een vakantie week voor te bereiden en te leiden.

Na mijn studie ben ik met Marina de Jongh naar YMCA Traiskirchen als vrijwilliger uitgezonden. Een internationaal team van vrijwilligers zorgden voor de activiteiten in de YMCA-barak met 2000 vluchtelingen. Velen uit voormalig Oostblok. De ervaringen van deze periode zijn groot en het werken in een internationaal team van YMCA-vrijwilligers is fantastisch. Er was in die tijd een wekelijkse puzzelactie in de NCRV-gids. Hiermee werd geld ingezameld voor het YMCA werk in Traiskirchen. Maar het betekende wel dat er vele briefkaarten met de puzzeloplossing op het YMCA-hoofdkantoor bekeken moesten worden.

Terugkomend uit Oostenrijk heb ik vele jaren vakanties gedaan in de Biesbosch, op Leusden en een ouder-vluchtelingen vakanties. Als vrijwilliger werd je vanzelf lid van talloze werkgroepen zoals kampcommissie, vluchtelingenwerkgroep, besturen. Vele jaren heb ik meegewerkt aan de voorbereidingen en uitvoering het spel Tri-axY (eerst Treffer en nu Ygames)

In 1984 werd ik aangenomen bij CVJM Schilderskwartier als (eerste) beroepskracht. Ik heb daar drie mooie jaren gehad.

Toen mijn dochter Minke Kroon 14 jaar oud was zei ze: "mama als jij weer een vakantie gaat doen met vluchtelingen mag ik dan mee?". Als een puberdochter dit vraagt dan heb je maar een antwoord en dat is gaan. Nu ik kan het eenieder aanraden om samen met je kinderen een vakantie week voor te bereiden en te leiden.

Sindsdien leid ik vele jaren met haar en met een mooie groep vrijwilligers de een-ouder-vluchtelingen- vakanties. Ondertussen ben ik als hoofdstaf met pensioen en hebben Minke en Marije het stokje met succes overgenomen. Sinds twee jaar hobbelt tijdens deze week ook onze kleindochter Sofia rond. Zij is de nu "levende" vierde generatie binnen onze familie die hopelijk in de toekomst haar bijdrage aan de YMCA zal leveren.

Je wordt zelf alleen maar rijker om vrijwilliger te zijn.

Zoals velen in de afgelopen 170 jaar heb ik ook een YMCA-huwelijk. Mijn man Erik Kroon heb ik binnen de YMCA ontmoet. Ook hij komt uit een YMCA-familie en jawel met de wortels bij CJV Liefde en Vrede.

Wat betekent jouw werk vanuit de YMCA voor jezelf? Wat de YMCA mij gebracht heeft is naast de liefde ook dat ik gevormd ben. Gevormd op vele vlakken variërend van spellen organiseren, leidinggeven, voor een groep staan, mensen ontmoeten en niet te vergeten alle discussies (bij een kampvuur of niet) maar meestal wel met een fles drank erbij.

Vrijwilliger zijn bij de YMCA betekent vanuit een oecumenische internationale organisatie een bijdrage te kunnen leveren aan mensen in de huidige samenleving. Waarbij het oog gericht is op de zwakkeren in onze samenleving en de aloude visie "Opdat zij allen een zijn" uit te dragen. Hoe moeilijk dat soms ook kan zijn.

Waarom zou jij anderen aanraden om vrijwilliger te worden?

Vrijwilliger worden bij YMCA brengt je persoonlijk veel. Egocentrisch gedacht leer je totaal andere vaardigheden dan binnen menig opleiding. Vanuit dit oogpunt word je er zelf alleen maar rijker van om vrijwilliger te zijn en te worden.

Ook biedt het een mooie kans om iets te betekenen voor een ander in de huidige samenleving. Een mooie vakantie week aanbieden aan kinderen en jongeren is herinneringen maken.

Waar heb je nog ambities en hoe zou de YMCA je daarin in de toekomst kunnen ondersteunen?

In 1956 is binnen YMCA Nederland de vluchtelingen werkgroep/commissie ontstaan. Hiermee is vele jaren aandacht besteed aan de vluchtelingenproblematiek in Nederland en in de wereld. Het zal 15 à 20 jaar geleden zijn dat deze groep is opgegaan in Internationale Contacten. Persoonlijk zou ik graag een bijdrage willen leveren in het aloude YMCA werk voor deze vluchtelingen doelgroep.

In het huidige vakantiewerk is het mooi met andere vrijwilligers aan de nieuwe generatie vrijwilligers kennis over te dragen van de bouwstenen hoe je met elkaar een mooie vakantie week kan ervaren en beleven.

BEROEPS aan het woord

Schoonmaken met een opgeruimd gevoel.

Ik ben Mirjam Smal, 48 jaar en werk sinds 2018 als schoonmaker op de verschillende locaties van de YMCA. Maar mijn basislocatie is het kampeercentrum in Leusden.

Om de dag fris te beginnen start ik mijn dienst om zeven uur (alleen of met een collega) met een snel rondje schoonmaak van het sanitair. Rond half acht starten we met het voorbereiden van het ontbijt, soms met wat extra lekkers erbij. Rond acht uur melden zich dan altijd de eerste nog slaperige 'hongerige koppies' die nog even wakker kunnen worden tot het ontbijt wordt geserveerd rond half negen. Een horloge heb je eigenlijk niet nodig, het toenemende geroezemoes van de kinderen vertelt je al hoe laat het is.

Als 'onze gasten' aan het ontbijt zitten starten we met de grote schoonmaakronde van al het sanitair. Het is elke dag weer hoognodig en belangrijk om de hygiëne te bewaken. Daarna ruimen we de 'puinhopen' van het ontbijt op en starten we met de voorbereiding van de lunch. Natuurlijk weer gevolgd door de nodige opruimwerkzaamheden.

Nog een laatste algemene schoonmaakronde en voorbereidingen voor de volgende dag en dan zit mijn dienst er rond vier uur op. Ik ga altijd met een opgeruimd gevoel naar huis, wetende dat de kinderen in een schone en veilige omgeving plezier kunnen maken.

Mijn werk betekent veel voor mij. Ik probeer het 'onze gasten' naar hun zin te maken. Door vragen te beantwoorden en problemen op te lossen. En ervoor te zorgen dat de basis gewoon staat. Het maakt mij blij als ze zeggen: "Bedankt voor de goede zorgen".

Waar ik echt naar uitkijk is dat ik samen met mijn collega's mag werken op de nieuwe locatie in Woudenberg. Dat is voor mij een hele leuke nieuwe ervaring en uitdaging.

Waar ik mezelf zie staan over 10 jaar? Dat vind ik wel een hele moeilijke vraag, het heeft te maken met allerlei factoren. Maar mijn wens is wel dat ik dan nog steeds werkzaam mag zijn binnen de YMCA. Dat is voor mij 'kraakhelder'.

Mirjam Smal werkt sinds 2018 als schoonmaker op de verschillende locaties van de YMCA. Daarom vroegen wij haar wat haar drijft, motiveert en inspireert.

Ik ga altijd met een opgeruimd gevoel naar huis.

VRIJWILLIGER in beeld

Bij ons mag een kind even kind zijn, waarbij alles om het kind gaat.

Het is superleuk én leerzaam om vrijwilliger te zijn bij YMCA.

Valja van Dijk houdt van hardlopen, natuur en zingen. En al twee jaar probeert zij weer muziek in het leven van, met name, vluchtelingen te brengen. Daarom vroegen wij haar wat haar drijft, motiveert en inspireert.

Ik ben Valja van Dijk, 28 jaar. Ik ben geboren en getogen in Amsterdam. Momenteel doe ik een Master Conflict Studies and Human Rights, en hiervoor heb ik Culturele Antropologie gestudeerd. Ik hou van hardlopen, natuur, familie en vrienden, en zingen. En nog heel veel meer, maar dit is het doorsnee vriendinnenboekjes antwoord, haha!

Hoe ben je in aanraking gekomen met de YMCA?

Ik kreeg een mail in mijn studenten email, twee jaar geleden. Ik wilde altijd al vrijwilligerswerk doen, maar had het dan toch te druk om de stap te zetten waar ik het dan ook daadwerkelijk ging ondernemen, dus dit was een mooie kans. Mijn voorkeur voor vrijwilligerswerk lag al bij het ondersteunen van vluchtelingen, en ik had al eerder met kinderen gewerkt, dus zomerkampen voor vluchtelingen begeleiden paste goed!

Wat doe jij voor anderen vanuit de YMCA?

In het geval van de vluchtelingen die ik begeleid, zijn deze vakanties ontzettend waardevol, denk ik. Als je als kind hier bent met de status vluchteling, heb je (bewust of onbewust) een situatie meegemaakt in je moederland die zo levensgevaarlijk en onleefbaar was, dat jij en/of je familie moest vluchten. Dan verlies je je thuis, ga je op een ontzettend zware, risicovolle en soms traumatische reis, om aan te komen op een compleet onbekende plek zonder veel autonomie over hoe het leven nu verder gaat (dit is even gegeneraliseerd, maar komt redelijk in de buurt van de actualiteit, denk ik).

Ik ga altijd helemaal voldaan terug naar huis.

Maar ook als kinderen hier al heel lang zijn, maar nog steeds status vluchteling hebben, betekent het dat het nog altijd onzeker is of het kind zal mogen blijven in Nederland, wat natuurlijk ook een onzekere en nare situatie is.

Dan ga je een weekje op vakantie, en ben je even alleen maar bezig met andere kinderen, en wordt alles gefaciliteerd om het zo leuk mogelijk te maken voor jou; een kind mag dan even kind zijn, waarbij alles even om het kind gaat. Ik denk dat dat heel erg waardevol is.

Wat betekent jouw werk vanuit de YMCA voor jezelf?

Ik wilde dit vrijwilligerswerk ook aanpakken omdat ik me verder wilde ontwikkelen in het werken met mensen, en

me wilde oriënteren op of werken met deze doelgroep iets is wat ik wellicht in een latere carrière ook ambieer. Daarnaast is het werken in een team, en met de kinderen, onder de paraplu YMCA echt superleuk om te doen! Ik ga altijd helemaal voldaan terug naar huis.

Waarom zou jij anderen aanraden om vrijwilliger te worden?

Om de twee redenen die ik in de vorige vragen heb gegeven: je doet iets heel waardevols voor iemand anders, én voor jezelf! Het is superleuk én leerzaam om vrijwilliger te zijn bij YMCA.

Waar heb je nog ambities en hoe zou de YMCA je daarin in de toekomst kunnen ondersteunen?

Ik heb zeker ambities, en die hebben dus veelal te maken met het ondersteunen van mensen die conflictsituaties zijn ontvlucht, of dat nou acute hulp is, of meer op beleidsniveau. De YMCA heeft hier al enorm aan bijgedragen. Zo heb ik afgelopen februari een YMCA-conferentie bijgewoond in Chicago die ging over het verbeteren van de begeleiding van vluchtelingen, en zal ik in oktober een studiesessie bijwonen van het project Roots For Peace in Straatsburg. Roots for Peace is een project van YMCA Europa, dat zich bezighoudt met de inzet voor conflict transformatie.

Kinderen een zorgeloze vakantie week bezorgen is een belangrijke drijfveer voor mij als vrijwilliger.

Ik ben Sanne, 25 jaar oud, afkomstig uit Amstelveen en wonende in Rotterdam. In het dagelijks leven sta ik met veel plezier voor de klas als docent wiskunde.

Hoe ben je in aanraking gekomen met de YMCA?

Mijn vader draaide vroeger kampen bij YMCA-kampeercentra Hulshorst en bleef daarna actief bij de opbouw en afbraakweekenden aan het begin en einde van het kampseizoen. Toen mijn broer en ik geboren werden en oud genoeg waren om te lopen, gingen we vanzelfsprekend ook mee! Hulshorst heeft altijd gevoeld als een tweede thuis. Toen ik 16 jaar was,

vroeg Mario Scibelli of ik niet ook staffid wilde worden bij Fun2stay Zomerkampen. In 2015 draaide ik mijn eerste kinderkamp in Leusden. Een paar jaar later werd ik gevraagd voor de vrijwilligerscommissie van Fun2stay, waar ik me bezig ging houden met onder andere de aanmeldingen van nieuwe vrijwilligers en met de stafindeling. Met plezier doe ik dit nog steeds in samenwerking met Gerry Stapper en Saraï Friso-Rasimoen.

Wat doe jij voor anderen vanuit de YMCA?

Kinderen een zorgeloze vakantie week bezorgen is een belangrijke drijfveer voor mij als vrijwilliger. Samen met meer dan 140 vrijwilligers zorgen we ervoor dat jaarlijks ruim 500 kinderen op kamp bij Fun2stay. Naast midden-kamp (in de zomervakantie) en mei-kamp (in de meivakantie) in Leusden, ben ik een aantal weekenden per jaar te vinden in Hulshorst

Iedereen met kampervaring weet wat je bedoelt als je het hebt over “de kampbubbel”.

Sanne is docent wiskunde maar ook op de Fun2stay kampen kunnen wij op haar rekenen. Daarom vroegen wij haar wat haar drijft, motiveert en inspireert.

YMCA is er voor elk kind en elk kind verdient een onvergetelijke vakantie. Daar wil ik me voor blijven inzetten!

als beheerder. Dat laatste doe ik samen met mijn vader, waarbij we koken voor de deelnemers, schoonmaken en klaarstaan om vragen te beantwoorden.

Wat betekent jouw werk vanuit de YMCA voor jezelf?

Kampdraaien en werken met kinderen geeft me energie en voldoening. Voor mij blijven het de mooiste weken van het jaar, met onvergetelijke ervaringen en mooie vriendschappen. Iedereen met kampervaring weet wat je bedoelt, als je het hebt over "de kampbubbel". Ik leef er elk jaar onwijs naartoe en geniet er lang van na. Ik hoop nog vele kampen te mogen draaien. Nog zo iets leuks, wat voor mij afgelopen seizoen een primeur was en best bijzonder voelde: wanneer een deelnemer uit je allereerste kinderkamp 18 jaar is geworden en zich aanmeldt als stafid!

Waarom zou jij anderen aanraden om vrijwilliger te worden?

Naast het feit dat kampdraaien heel erg leuk is, leer je er ook ontzettend veel van. Denk aan samenwerken, organiseren en presenteren. Daarbij komt dat iedereen welkom is bij de YMCA! In het jaar dat ik stafid werd, heb ik nog nooit zo snel zoveel mensen leren kennen. Allemaal mensen met de neus dezelfde kant op: die houden van de handen uit de mouwen steken en samen zorgen voor een positieve en open sfeer.

Waar heb je nog ambities en hoe zou de YMCA je daarin in de toekomst kunnen ondersteunen?

Ik ben altijd trots geweest op het feit dat de YMCA zoveel mogelijk kinderen zo goedkoop mogelijk op vakantie wil laten gaan. Het bevolkingspercentage dat in armoede leeft en daarmee niet op vakantie kan, blijft stijgen. De YMCA zorgt ervoor dat ook die kinderen de kans krijgen om op kamp te gaan en terug op school te komen met vakantie verhalen. De YMCA is er voor elk kind en elk kind verdient een onvergetelijke vakantie. Daar wil ik me voor blijven inzetten!

